

Euran Fankkeen luontoselvitys 2025



Sisältö

1. Johdanto	4
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	4
3. Työstä vastaavat henkilöt	5
4. Liito-oravaselvitys	6
4.1. Liito-oravan ekologiaa	6
4.1.1. Yleiskuvaus	6
4.1.2. Lisääntymis- ja levähdyspaikat	6
4.1.3. Ydinalue	6
4.1.4. Elinpiiri	7
4.2. Liito-oravan suojelu	7
4.3. Inventointimenetelmät	7
4.3.1. Epävarmuustekijät	8
4.4. Liito-oravaselvityksen tulokset ja päätelmät	9
5. Pesimälinnustoselvitys	10
5.1. Inventointimenetelmät	10
5.1.1. Sovellettu kartoituslaskenta	10
5.1.2. Epävarmuustekijät	11
5.2. Lajikohtaista tarkastelua	12
5.3. Pesimälinnustoselvityksen tulokset ja päätelmät	14

6 Kasvillisuusselvitys	16
6.1. Inventointimenetelmät	16
6.1.1. Epävarmuustekijät	20
6.2. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus	20
6.3. Arvokkaat kasvillisuuskohteet	24
6.4. Kasvillisuusselvityksen tulokset ja päätelmät	34
7. Tulosten yhteenveto	39
8. Kirjallisuus ja lähteet	39

Päiväys: 22.10.2025

Tarkastaja: Elina Miilumäki-Salo

Projektinnumero: 12021897

Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2025

Viittaussuositus: Ahlfors, A., Lehto-Halme, K. & Vesamäki, J. 2025:

Euran Fankkeen luontoselvitys 2025. Sitowise Oy.

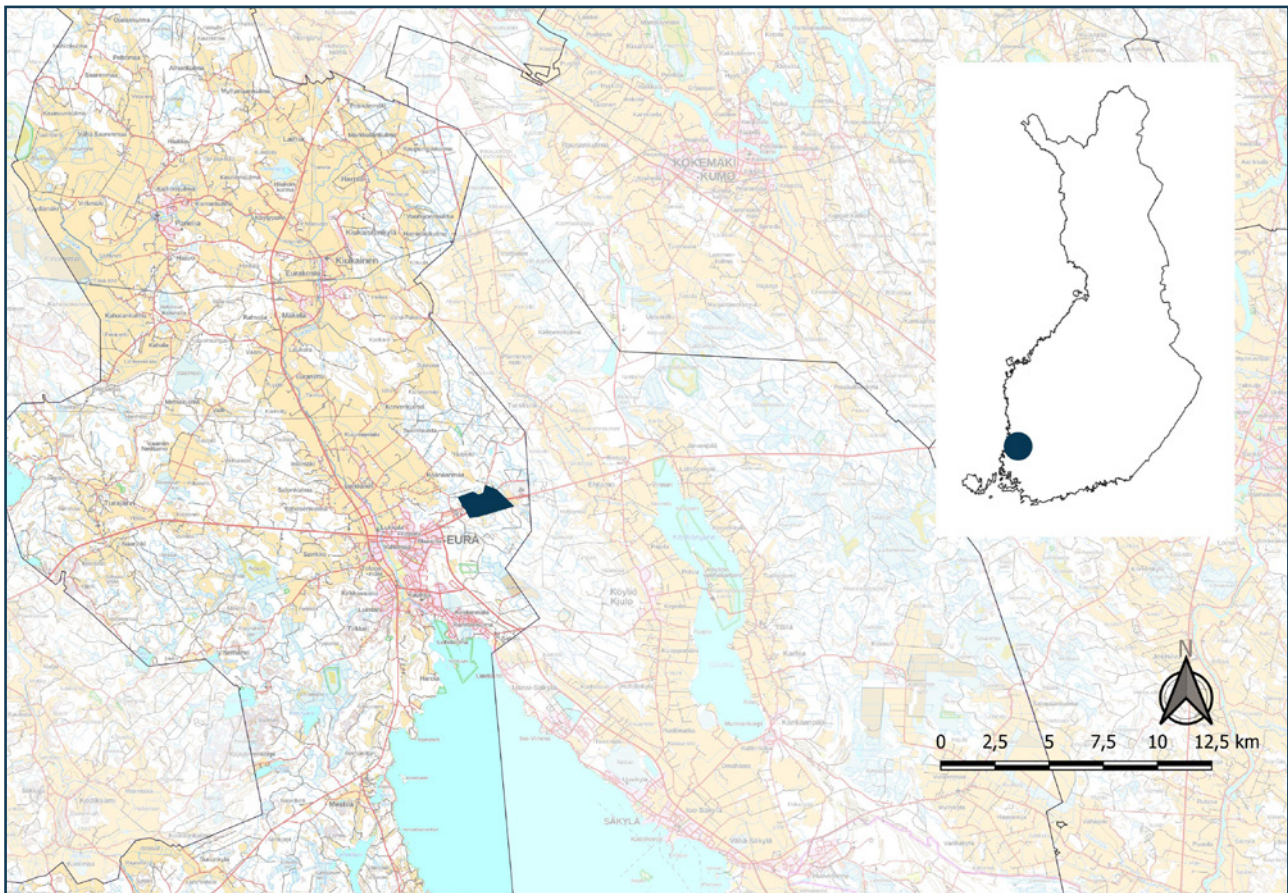
1. Johdanto

Euran kunta suunnittelee asemakaavan muutosta Fankkeen teollisuusalueen itäpuolelle. Tässä raportissa esitetään Sitowise Oy:n tekemien luontoselvitysten tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida maankäytön vaikutuksia alueen luontoarvoihin. Alueella tehtiin liito-oravainventointia yhtenä päivänä, pesimälinnustoselvityksiä neljänä päivänä ja kasvillisuusselvitystä yhden työpäivän aikana touko–elokuussa 2025. Yksi pesimälinnuston inventointipäivä toteutettiin liito-oravaselvityksen yhteydessä. Raportissa esitetään selvityksissä käytetyt inventointimenetelmät, epävarmuustekijät, tulokset ja päätelmät.

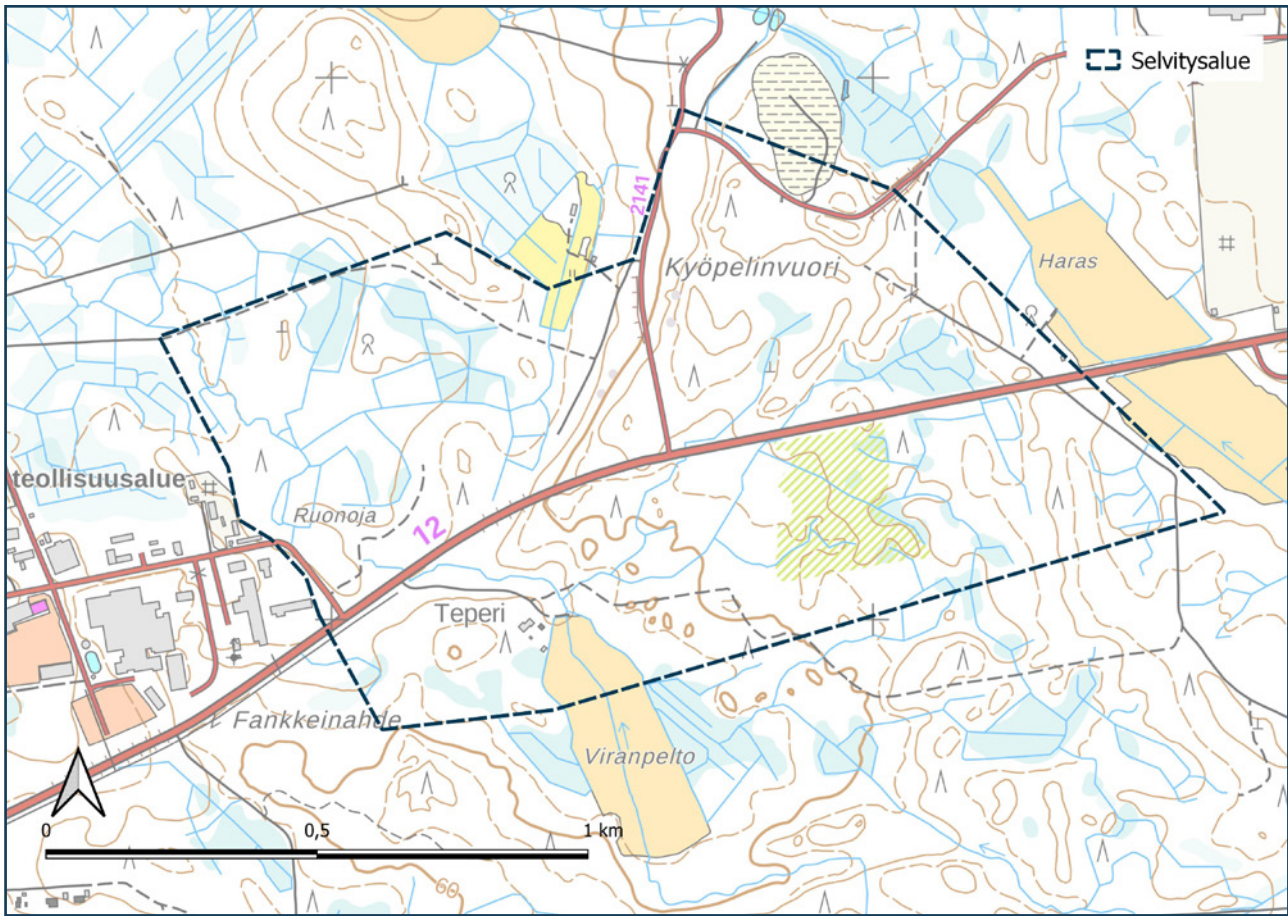
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Fankkeen selvitysalue sijaitsee Euran kuntakeskustasta noin kolme kilometriä itään jo rakentuneen teollisuusalueen itäpuolella. Selvitysalue sijoittuu valtatie 12 pohjois- ja eteläpuolelle. Alueen pinta-ala on noin 124 hehtaaria.

Selvitysalue sijaitsee eteläborealisella lounaismaan metsäkasvillisuusvyöhykkeellä ja Etelä-Suomen kilpiketaiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Selvitysalueen metsät ovat enimmäkseen metsätaloustaloudessa ja suot ojitettuja, mikä on niiden luonnontilaa heikentävä tekijä.



Kuva 1. Selvitysalueen (sininen alue) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.



Kuva 2. Selvitysalueen sijainti ja raja.

Selvitysalueen kasvillisuustyytit ovat lehtoja ja lehtomaisia kankaita sekä tuoreita ja paikoitellen kuivahkoja kankaita. Ikärakenteeltaan alueen puusto on enimmäkseen nuorta ja hieman varttuneempaa kasvatusmetsää, taimikoita ja avohakkuualoja. Iäkkäämpää kasvatusmetsää on kaakkoisosassa ja Kyöpelinvuoren alueella. Alueen korvet ja muutamat rämeet ovat ojitettuja, eikä alueella ole avosoita. Luonnontilaista tai sen kaltaista elinympäristöä löytyy kuitenkin länsiosan nimeämättömän puron alueelta, joka on rajattu entuudestaan metsälain 10 §:n erityisen tärkeiksi elinympäristöiksi (Suomen metsäkeskus).

Koillisrajan tuntumassa on laajahko maa-ainesten ottoalue ja sen läheisyydessä joutomaa-aluetta. Lounaassa Teperin alueella on rakennuksia ja Viranpellon pohjoisosa. Peltoalaa on myös alueen pohjoisrajauksella. Selvitysalueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei sijoitu suojelualueita, eikä myöskään Natura 2000- tai pohjavesialueita.

3. Työstä vastaavat henkilöt

Euran Fankkeen luontoselvitysten maastotöistä vastasivat luontokartoittaja (EAT) Ari Ahlfors, luontokartoittajakoulutuksen käynyt Katriina Lehto-Halme sekä luontokartoittaja (EAT) ja puutarhuri Johanna Vesämäki. Ahlfors inventoi pesimälinnustoa, Lehto-Halme liito-oravia ja pesimälinnustoa

sekä Vesämäki kasvillisuutta. Ahlforsilla on kokemusta linnustoselvityksistä yli kymmenen vuoden ajalta, lintuharrastustaustaa yli 50 vuotta sekä opetustehtäviä lintukursseilla kahdeksan vuotta. Lehto-Halmeella on neljän vuoden kokemus liito-orava- ja pesimälinnustoinventoinneista sekä Vesämäellä viiden vuoden kokemus kasvillisuusselvityksistä. Raportoinnista vastasi Vesämäki, jolla on viiden vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinnista.

4. LIITO-ORAVASELVITYS

4.1. Liito-oravan ekologiaa

4.1.1. Yleiskuvaus

Liito-orava on pieni ja siro, jyrsijöihin kuuluva nisäkäs. Ruumis on pituudeltaan 13–21 senttimetriä pitkä ja paino 95–170 grammaa. Häntä on 9–14 cm pitkä ja ylhäältä päin litistynyt. Uros ja loppukeksällä itsenäistyneet nuoret ovat hieman aikuista naarasta pienempiä ja painavat noin 90–100 g. Turkki on harmaa, vatsan puolelta vaaleampi. Kesällä turkissa on ruskehtavaa sävyä. Etu- ja takaraajoja yhdistää liitopoimu. Liito-orava liikkuu lähes yksinomaan puusta toiseen liitämällä. Liito-orava kykenee liitämään matkan, joka on noin kolme kertaa puun pituus. Laji on hämäreälainen, joka liikkuu tavallisesti vain yöllä.

Ravinnokseen liito-orava käyttää lehtiä, silmuja, etenkin lepän ja koivun norkkoja ja kypsyviä siemeniä sekä tuoreita kuusenkäpyjä. Tunnistamisen kannalta tärkeät ulostepapanat ovat riisinjyvän kokoisia noin 6–8 mm pitkiä ja 2–3 mm paksuja, keväällä kirkkaan kellanruskeita ja myöhemmin kesällä ruskeita.

Liito-oravanaaraan kiima-aika on maaliskuu–huhtikuussa vain muutamana päivänä, ja poikaset syntyvät huhtikuun lopulla tai toukokuun alussa. Poikasia on tavallisesti 2–4. Laji on lyhytikäinen, vain noin 1–2 vuotta, mutta se voi elää jopa 4–5-vuotiaaksi. Aikuiset yksilöt ovat varsin paikkauskollisia, eivätkä mielellään siirry pois elinpiiriltään. Nuoret yksilöt etsivät syksyllä uusia elinpiirejä (Hanski 2016).

4.1.2. Lisääntymis- ja levähdyspaikat

Lisääntymispaikalla liito-orava saa poikasia ja levähdyspaikassa liito-orava viettää päivänsä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuut ja niiden lähellä kasvavat suojaa ja ravintoa tarjoavat puut. Pesä on tavallisesti haavan tai muun lehtipuun kolossa tai oravan risupesässä kuusessa. Pesä saattaa joskus olla hyvin vaikeasti havaittavissa puun oksan hangassa tai korkealla kuusen tiheässä oksistossa. Taajama-alueilla pesä voi löytyä rakennuksista ja rakennelmista (Nieminen & Ahola 2017).

4.1.3. Ydinalue

Ydinalue on papanalöytöjen ja metsän rakenteen perusteella rajattu liito-oravan elinpiirin keskeinen osa, josta on löydetty runsaasti puita, joita liito-orava on papanalöytöjen perusteella käyttänyt oleskelu- tai ruokailupaikkanaan ja joilla ne viettävät suurimman osan ajastaan. Ydinalueella on useimmiten myös liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka (Nieminen & Ahola 2017).

4.1.4. Elinpiiri

Liito-oravan elinpiiri muodostuu useasta lisääntymis- ja levähdyspaikasta, ydinalueista, ruokailupaista sekä puustoisista kulkuyhteyksistä näiden välillä eli metsäisestä alueesta, jossa liito-orava liikkuu, lisääntyy, ruokailee ja nukkuu. Elinpiirillään liito-oravayksilöillä on havaittu vuoden mittaan olevan säännöllisessä käytössään useita pesäpaikkoja ja ruokailualueita (Nieminen & Ahola 2017).

Liito-oravaurosten elinpiiri on varsin laaja, keskimäärin noin 60 hehtaaria. Naaraat elävät yleensä alle 10 hehtaarin alueella (noin 4–6 hehtaaria). Molemmat sukupuolet käyttävät useita eri koloja elinpiirillään ja naaraat voivat siirtää poikasiaan kolosta toiseen. Liito-oravat suosivat järeää haapaa ja lehtipuita kasvavaa kuusisekametsää ja ne tarvitsevat liikkumiseen yli 10 metriä korkeaa puustoa. Kulkuyhteydet elinpiirin eri ydinalueiden välillä on turvattava ja yhteydet myös laajempiin metsäalueisiin ovat tärkeitä etenkin levittäytymisen vuoksi (Tapio Oy 2016).

4.2. Liito-oravan suojelu

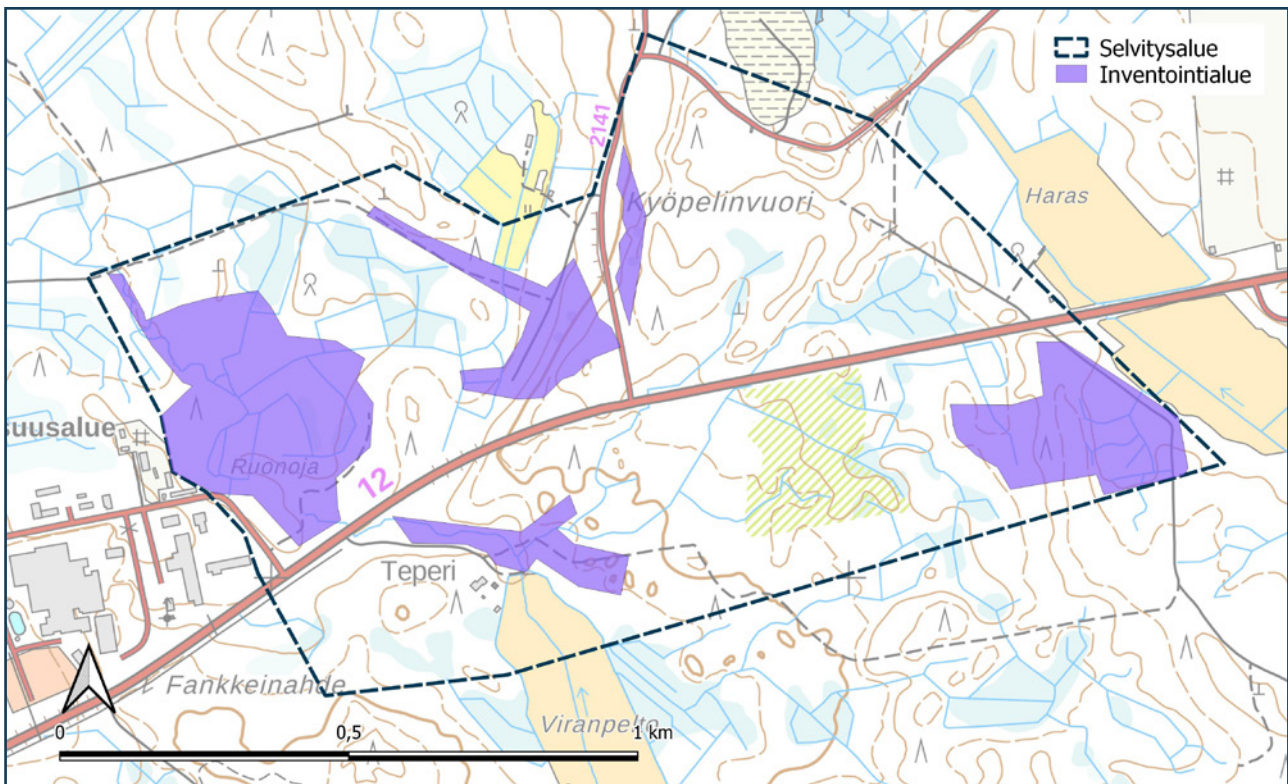
Liito-orava kuuluu Euroopan yhteisön luontodirektiivin (LSA 2023/1066) liitteen IV lajeihin, joiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty (Nieminen & Ahola 2017). Lisäksi se kuuluu luontodirektiivin liitteen II lajeihin. Liitteen II mukainen laji on Euroopan unionin tärkeänä pitämä laji, jonka suotuista suojelutaso on pyrittävä säilyttämään tai palauttamaan. Suojelukeinona on alueellinen suojelu (Natura 2000). Liitteen IV mukainen laji edellyttää suojelukeinona tiukkaa suojelua. Lisääntymis- ja levähdyspaikan on säilyttävä toiminnallisena, eli liito-oravan pitää pystyä käyttämään sitä lisääntymiseen ja levähtämiseen (Metsäkeskus 2023). Liito-orava on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) (Hyvärinen ym. 2019).

4.3. Inventointimenetelmät

Selvitysalueen metsäalueita kierrettiin järjestelmällisesti yhtenä päivänä kello 8.00–16.00 välisenä aikana 26.5.2025. Tarkastelussa kiinnitettiin erityistä huomiota metsien puusto- ja ikärakenteeseen. Lajille soveltuvat elinympäristöt rajattiin maastokartalle ja ilmakuvapohjalle. Maastotöihin käytettiin aikaa noin kahdeksan tuntia.

Sopivilta paikoilta etsittiin liito-oravien jätöksiä puiden runkojen tyviltä. Mahdollisten jätösten löytämiseen oli hyvät edellytykset, sillä lumet olivat sulaneet kokonaan, eikä kasvillisuus ollut vielä kasvanut siten, että papanat peittyisivät (Mäkelä & Salo 2023). Kohdealueilta tutkittiin järeäheköjen puiden tyvet. Erityisesti huomiota kiinnitettiin kuusiin, koivuihin, leppiin, raitoihin ja haapoihin (kuva 3).

Liito-oravaselvityksissä kaikista papanalöydöistä merkitään ylös koordinaattipiste, puulaji ja papanamäärä sekä tarkistetaan, onko puussa koloja tai risupesä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka- sekä ydinaluerajaukset tehdään papana- ja kolopuulöytöjen, havaittujen risupesien ja elinympäristötarkastelun perusteella (Nieminen & Ahola 2017, Mäkelä & Salo 2023). Lajille voidaan myös esittää soveliaita puustoisia kulkureittejä muille metsäalueille (Tapio Oy 2016). Inventoinnit tehtiin hyvissä sääolosuhteissa (taulukko 1). Vain lumisade tai lumipeite ovat kartoituksia estäviä tekijöitä. Tausta-aineistona hyödynnettiin Suomen Lajitietokeskuksen havaintorekisteriä (Suomen Lajitietokeskus 2025).



Kuva 3. Inventointialueet.

Taulukko 1. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täyspilvinen.

Päivämäärä	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
26.5.2025	12 °C	18 °C	3/8	1/8	4 m/s SW	4 m/s S

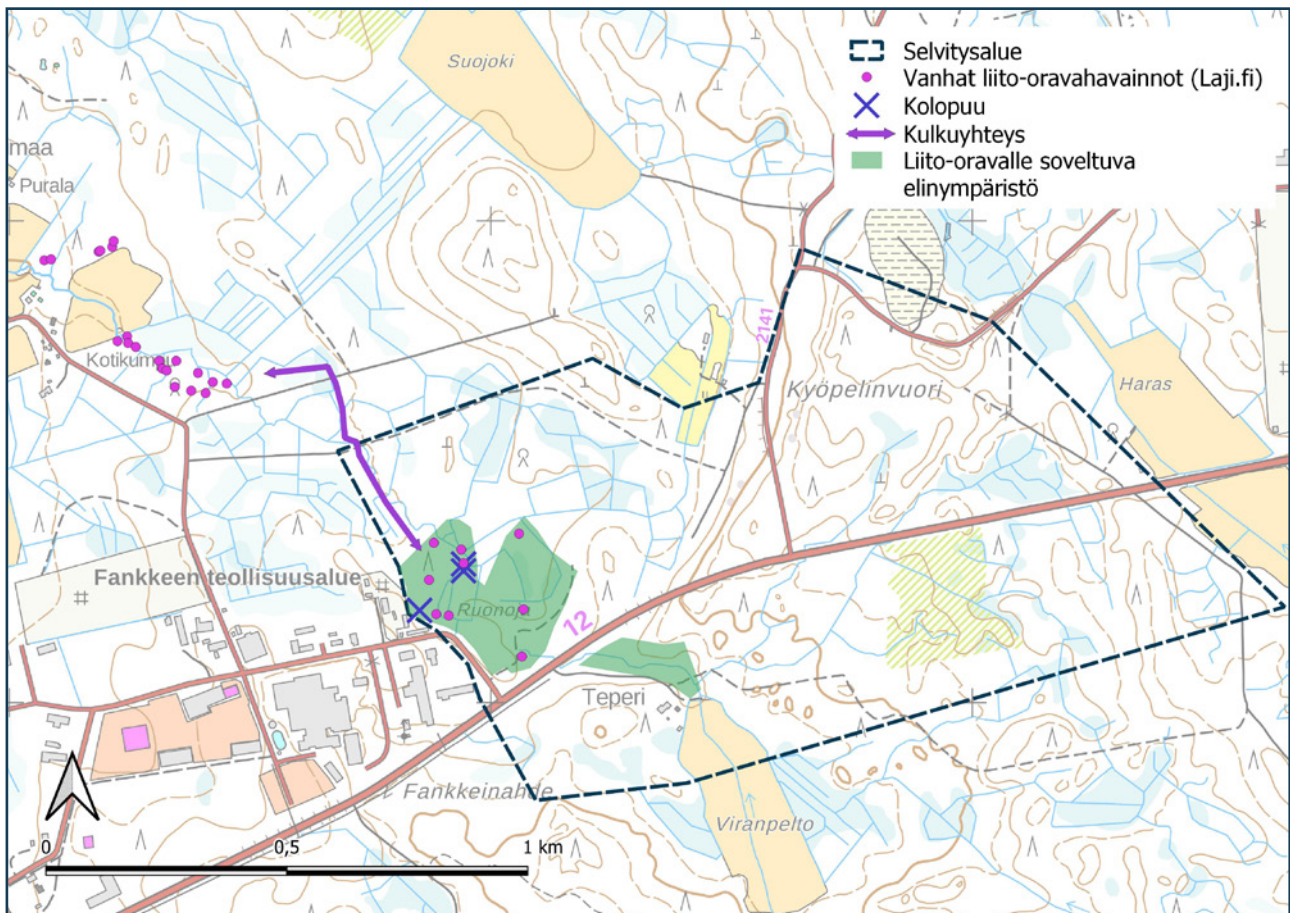
4.3.1. Epävarmuustekijät

Liito-oravaselvitysten epävarmuustekijät liittyvät tyypillisesti liian varhain talvella tehtyihin maastotöihin, jolloin on paksu lumipeite. Papanoita voi olla vain muutamia puiden tyvellä, joten niiden havaitseminen vaatii lumien riittävän sulamisen. Lisäksi papanoita tippuu toisinaan myös kauemmaksi tyveltä, eikä niitä ole mahdollista havaita liian lumiseen aikaan. Liian myöhään keväällä kasvillisuus saattaa peittää papanoita. Ne myös haurastuvat ja hajoavat keskilämpötilan noustessa. Tässä selvityksessä ei ole vuodenaikaan tai sääolosuhteisiin liittyviä epävarmuustekijöitä, mutta lajin esiintyminen on ns. dynaaminen, eli toisinaan osa reviereistä on tyhjiä ja seuraavana vuonna ne voivat olla asuttuja. Mikäli inventointi tehdään sellaisena vuonna, että reviiiri ei ole asuttuna, on lisääntymis- ja levähdyspaikan varmistaminen mahdotonta ilman taustatietoja alueen tilanteesta. Lisääntymis- ja levähdyspaikan määrittelyyn liittyy myös epävarmuustekijöitä, sillä erityisesti risupesä voi olla hyvin haastavaa nähdä suurista ja tiheistä kuusista.

4.4. Liito-oravaselvityksen tulokset ja päätelmät

Maastoinventointien aikana ei tehty liito-oravan papanahavaintoja. Liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä rajattiin puuston lajiston, ikärakenteen, sopivien ruokailupuiden ja vanhojen havaintojen perusteella (kuva 4). Selvitysalueelta ja sen läheisyydestä on vanhoja liito-oravahavaintoja (Suomen Lajitietokeskus 2025). Havainnot ovat vuodelta 2014. Vanhan reviirin alueella on järeitä kuusia ja haapoja, joista löydettiin koloja. Lisäksi havaittiin kolo lahossa koivussa, jonka tyveltä oli löydetty papanoita vuoden 2014 inventoinneissa. Myös noron ympäristö valtatie 12 eteläpuolella rajattiin soveliaaksi alueeksi puuston rakenteen perusteella, vaikka vanhoja havaintoja ei sieltä ole.

Noin puoli kilometriä luoteeseen alueen ulkopuolella Kotikummun peltöjen ympäristössä on ollut asuttu reviiri 2014, jonne nyt tehdyn selvityksen perusteella osoitettiin puustoinen kulkuyhteys. Yhteys on saattanut heikentyä myöhempien hakkuiden seurauksena. Liito-oravalle soveltuva elinympäristö selvitysalueella tulee huomioida asianmukaisesti alueen maankäytössä ELY-keskuk- sen ohjeiden mukaisesti.



Kuva 4. Soveltuvat elinympäristöt, ydinalueet, papanapuut ja pesäpuut.

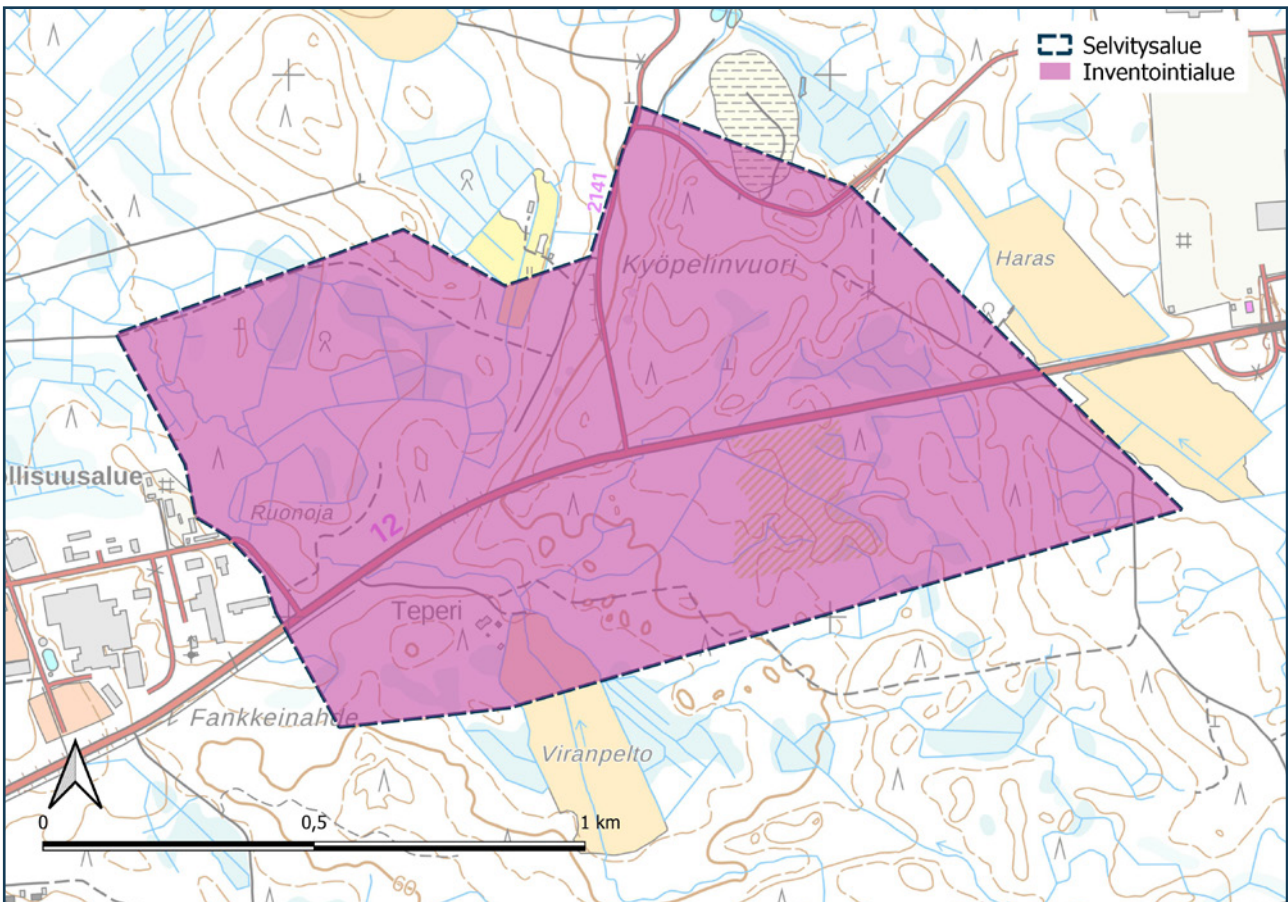
5. PESIMÄLINNUSTOSELVITYS

5.1. Inventointimenetelmät

5.1.1. Sovellettu kartoituslaskenta

Selvitysalueella tehtiin yhteensä neljä sovellettua kartoituslaskentaa 26.5., 4.6., 10.6. ja 13.6. Inventoinnit ajoitettiin pääosin noin kello 4:00–14:00 väliselle ajalle sekä liito-oravaininventoinnin yhteydessä noin kello 8:00–16:00 väliselle ajalle. Inventointialueet esitetään kuvassa 5. Inventointeihin käytettiin aikaa yhteensä noin 32 tuntia.

Sovelletussa kartoituslaskennassa painopisteenä olivat uhanalaiset, EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit sekä Suomen erityisvastaajat. Selvityksen aikana kirjattiin kuitenkin myös sellaisten lajien reviirejä, joilla on esimerkiksi erityistä indikaattoriarvoa. Kartoituslaskennassa huomionarvoisten lajien reviirit merkittiin kartalle paikan päällä maastossa ja sijainti varmistettiin GPS-paikantimen avulla. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoiteleva koiras, nähty koiras, varoiteleva naaras, nähty naaras, varoiteleva pari ja nähty pari. Paritulkinta on tehty, mikäli edellä mainittu havainto on tehty vähintään kerran sopivassa elinympäristössä, eikä havaintoa ole tulkittu muuttohavainnoksi. Mikäli samalla paikalla on eri käyntikerroilla tehty kaksi tai useampia havaintoja samasta lajista, myös ne on tulkittu yhdeksi pariksi. Menetelmä on sovellettu kartoituslaskentaohjeista (Koskimies & Väisänen 1988) ja se vastaa tuoreimpia suosituksia (Mäkelä & Salo 2023).



Kuva 5. Pesimälinnuston inventointialue.

Lajit, joista kerättiin kaikki reviirihavainnot:

- ▶ Vesilinnut
- ▶ Peltokanalinnut (ei fasaani)
- ▶ Metsäkanalinnut
- ▶ Haikarat
- ▶ Päiväpetolinnut (vain löydetyt pesät)
- ▶ Rantakanat
- ▶ Kurki
- ▶ Kahlaajat (ei metsäviklo, lehtokurppa)
- ▶ Lokkilinnut
- ▶ Uuttukyyhky, turkinkyyhky, turturikyyhky
- ▶ Pöllöt
- ▶ Kehräjä
- ▶ Tervapääsky
- ▶ Kuningaskalastaja
- ▶ Tikat (ei käpytikka)
- ▶ Kiurut
- ▶ Pääskyt (vain löydetyt pesät)
- ▶ Niittykirvinen, lapinkirvinen
- ▶ Västäräkit
- ▶ Tilhi
- ▶ Koskikara
- ▶ Peukaloinen
- ▶ Satakieli, sinirinta, sinipyrstö
- ▶ Leppälinnut
- ▶ Taskut
- ▶ Sepelrastas
- ▶ Sirkkalinnut
- ▶ Kultarinnat
- ▶ Kerttuset
- ▶ Kirjokerttu, pensaskerttu
- ▶ Idänuunilintu, lapinuunilintu, sirittäjä
- ▶ Pikkusieppo
- ▶ Viiksitimali
- ▶ Pyrstötiainen
- ▶ Töyhtötiainen, hömötiainen, lapintiaainen
- ▶ Pähkinänakkeli
- ▶ Kuhankeittäjä
- ▶ Lepinkäiset
- ▶ Närhi, pähkinähakki, kuukkeli, harakka
- ▶ Kottarainen
- ▶ Varpunen
- ▶ Järripeippo
- ▶ Viherpeippo, vuorihemppe
- ▶ Kirjosiiplikäpylintu, isokäpylintu
- ▶ Punavarpunen
- ▶ Taviokuurna
- ▶ Punatulkku
- ▶ Nokkavarpunen
- ▶ Sirkut (ei keltasirkku)

5.1.2. Epävarmuustekijät

Pesimäaikaan linnustoa inventoitiin neljän päivän aikana. Alueen pinta-alaan nähden linnustoselvitystä voidaan pitää kattavana ja selvityspäiviä on ollut riittävästi. Lisäksi koko alue on saatu inventoitua järjestelmällisesti. Inventointipäivät ajoittuivat kuitenkin kevään loppuun ja alkukesälle, jolloin varhain soidintavat ja pesivät linnut jäivät mahdollisesti havaitsematta. Tällainen on esimerkiksi västäräkki. Inventointien vuorokaudenajat ovat olleet sopivat pesimälinnustoselvityksiin. Suurella todennäköisyydellä linnustolliset arvot on löydetty. Joitakin yksittäisiä huomionarvoisia lajeja etenkin yölaulajien kohdalla on saattanut jäädä löytymättä, koska yöaikaista inventointia ei tehty. Yölaulajia inventoidaan tavallisesti lepakkoselvitysten yhteydessä. Inventoinnit tehtiin kokonaisuutena riittävän hyvissä sääolosuhteissa (taulukko 2).

Taulukko 2. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täyspilvinen.

Päivämäärä	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
26.5.2025	12 °C	18 °C	3/8	1/8	4 m/s SW	4 m/s S
4.6.2025	9 °C	19 °C	2/8	4/8	2 m/s S	4 m/s S
10.6.2025	8 °C	17 °C	3/8	3/8	3 m/s S	3 m/s
13.6.2025	7 °C	17 °C	3/8	3/8	2 m/s N	4 m/s N

5.2. Lajikohtaista tarkastelua

Tässä osiossa käsitellään selvitysalueella maastotöiden aikana havaittuja lintulajeja. Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunassa on merkitty sinisellä hakasulkuihin lajin uhanalaisuusluokka ja suojelustatus: CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut ja NT = silmälläpidettävä (Hyvärinen ym. 2019). DIR = EU:n lintudirektiivin laji ja V = Suomen kansainvälinen vastuulaji (Leivo 1996, Rassi ym. 2001). Suomen kansainvälinen vastuulaji tarkoittaa eliölajia, jonka populaatiosta vähintään Euroopan laajuisesti merkittävä osa elää ja lisääntyy Suomessa. Suomella on sen vuoksi erityinen vastuu kansainvälisellä tasolla lajin seurannasta, tutkimuksesta ja suojelusta. Kustakin lajista esitetään yleispiirteisesti elinympäristöön liittyviä tietoja (Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024, Luontoportti 2024, Suomen Lajitietokeskus 2024, Zetterström ym. 2023) sekä tuorein parimääräarvio (Lehikoinen yms. 2025).

Pyy (*Tetrastes bonasia*)

[VU][DIR]

Selvitysalueella oli kolme reviiriä, jotka sijoittuvat selvitysalueen pohjoisosan metsäisille alueille. Reviireistä kaksi oli Kyöpelinvuorella (kuva 6). Pyy pesii pohjoisinta Suomea lukuun ottamatta lähes koko maassa. Laji suosii pesimäalueinaan etenkin kuusikkoja ja tiheitä metsäalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 410 000–700 000 paria. Pyy on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji ja EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Teeri (*Tetrao tetrix*)

[DIR][V]

Selvitysalueella oli yksi reviiri Viranpellon koillispuolen kangasmetsässä (kuva 6). Teeri pesii Suomessa kuusimetsävyöhykkeellä lukuun ottamatta pohjoisinta Lappia. Teeri viihtyy kaikenlaisissa metsissä, mutta suosii etenkin valoisia vyöhykkeitä hakkuuaukeiden, soiden ja peltojen laitamilla, sekä rantojen läheisyydessä ja saarissa. Laji on riippuvainen aukeista paikoista soidinpaikkojen sekä talvisten yöpymispaikkojen vuoksi. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 410 000–540 000 paria. Teeri on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji ja Suomen erityisvastuulaji.

Taivaanvuohi (*Gallinago gallinago*)

[NT]

Selvitysalueella oli yksi reviiri valtatie 12 eteläpuolen hakkuuaukealla (kuva 6). Taivaanvuohi pesii

Suomessa koko maassa. Laji suosii pesimäpaikkoinaan kosteikko- ja ranta-alueita, mutta puuttuu kuitenkin yleensä rämeiltä ja rahkanevoilta. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 98 000–130 000 paria. Taivaanvuohi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Palokärki (*Dryocopus martius*)

[DIR]

Selvitysalueen kaakkoisosassa hakkuuaukean etelän puoleisella tuoreella kankaalla oli yksi reviiri (kuva 6). Palokärki pesii Suomessa lähes koko maassa, puuttuen lähinnä pohjoisimmasta Lapista. Laji suosii pesinnässä erityisesti sekametsä ja männiköitä, joissa on pesäkololle tarpeeksi järeää puuta, kuten haapaa ja mäntyä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 23 000–35 000 paria. Palokärki on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Kiuru (*Alauda arvensis*)

[NT]

Selvitysalueella oli yksi reviiri, joka sijoittui Viranpellon pohjoisosaan (kuva 6). Kiuru pesii Suomessa Pohjois-Karjalan, Kainuun, Kemin ja Tornion seuduille asti. Tätä pohjoisempi kanta on harva. Laji suosii pesimäalueinaan avoimia matalan kasvillisuuden peittämiä aukeita sekä peltoalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 120 000–280 000 paria. Kiuru on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Pensaskerttu (*Sylvia communis*)

[NT]

Selvitysalueella oli yksi reviiri, joka sijoittui Kyöpelinvuoren koillispuolelle pensaikkoiselle alueelle (kuva 6). Pensaskerttu pesii Suomessa eteläisistä osista maata Oulun tasalle, mutta lajia tavataan harvalukuisena myös eteläisessä Lapissa ja Kuusamossa. Pesimäpaikkoinaan laji suosii erilaisia puoliavoimia tai avoimia ympäristöjä, kuten pelto-ojien pensaikoita, niittyjen ja laidunten pusikoita ja reunametsiä, pihvoja, puutarhoja ja joutomaita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 240 000–400 000 paria. Pensaskerttu on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Töyhtötiainen (*Lophophanes cristatus*)

[VU]

Selvitysalueella oli kaksi reviiriä, jotka sijoittuivat sekä pohjoisrajauksen että eteläpuolen varttuneille kuivahkoille kankaille (kuva 6). Töyhtötiainen pesii Suomessa eteläisessä Suomessa ollen harvalukuinen Oulun ja Kuusamon pohjoispuolella. Pesimäpaikkoinaan suosii havumetsiä, joissa pesii erityisesti kallioissa männiköissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 270 000–430 000 paria. Töyhtötiainen on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

Hömötiainen (*Poecile montanus*)

[EN]

Selvitysalueella oli kaksi reviiriä Viranpellon pohjoispuolen lehdossa sekä koillispuolen varttuneessa kuusivaltaisessa sekametsässä (kuva 6). Hömötiainen pesii Suomessa koko maassa aina pohjoisimpien kuntien tunturikoivikoita myöten. Pesimäpaikkoinaan laji suosii havu- ja sekametsiä, joissa on eri-ikäistä puuta ja lahoppuuta, koska laji pesii kannoissa tai lahopökölöissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 440 000–670 000 paria. Hömötiainen on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

Pikkulepinkäinen (*Lanius collurio*)**[DIR]**

Selvitysalueella oli yksi reviiri valtatie 12 etelän puoleisella risukkoisella hakkuaukealla (kuva 6). Pikkulepinkäinen pesii Suomessa etelästä Oulun korkeudelle asti ja harvalukuisempaan Koillismaalla ja Kainuussa. Pesimäpaikkoinaan laji suosii katajikkoniittyjä, pensoittuvia peltoja, rantaniittyjä, maatalousympäristöjä, risukkoisia hakkuaukeita ja muita puoliavoimia ympäristöjä, joissa se rakentaa pesän yleensä tiheään pensaikkoon. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 23 000–41 000 paria. Pikkulepinkäinen on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Närhi (*Garrulus glandarius*)**[NT]**

Selvitysalueella oli kaksi reviiriä, joista toinen oli Kyöpelinvuoren kaakkoispuolen havumetsässä ja toinen valtatie 12 eteläpuolelle varttuneessa havupuumetsässä (kuva 6). Närhi pesii Suomessa suurimmassa osassa maata ja yhtenäinen levinneisyysalue yltää Lapin keskiosiin asti. Pesimäpaikkoinaan närhi suosii monenlaisia metsiä, erityisesti havumetsiä ja havupuuvaltaisia sekametsiä, joissa se rakentaa pesän puuhun. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 90 000–140 000 paria. Närhi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

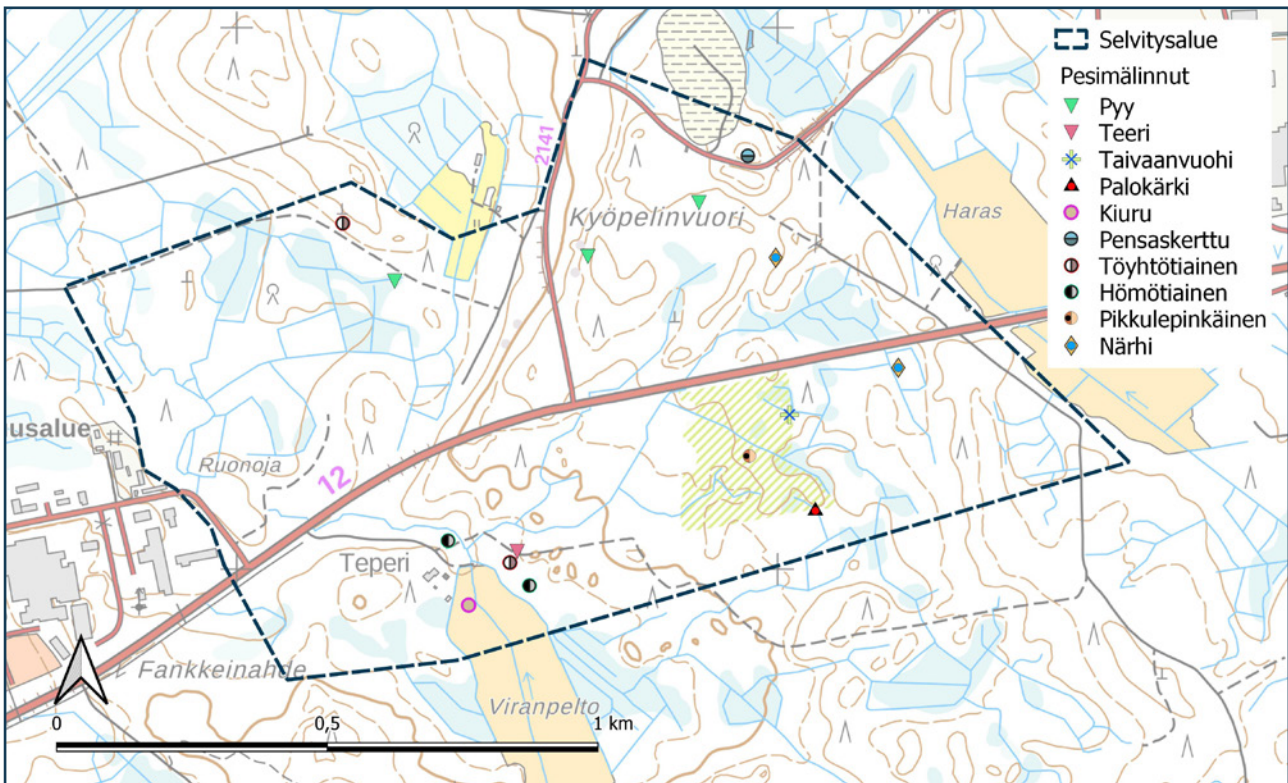
5.3. Pesimälinnustoselvityksen tulokset ja päätelmät

Selvitysalueen pesimälinnusto saatiin selvitettyä melko kattavasti sovelletun kartoituslaskennan avulla. Selvityksessä havaittiin yhteensä 41 eri lintulajin reviiri (taulukko 3). Lajistoon lukeutuu kymmenen huomionarvoista lajia (kuva 6), joista neljä on valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa silmälläpidettäviä, kaksi vaarantuneita ja yksi erittäin uhanalainen. Neljä lajeista kuuluu EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeihin ja yksi on luokiteltu Suomen erityisvastuulajeiksi. Selvitysalueella pesivät huomionarvoiset lajit ovat pääosin tavanomaisia ja vaateilaiden lajien reviirikeskittymiä ei havaittu. Alueelta ei tulkittu linnustollisesti erityisen arvokkaita alueita. Tämän selvityksen perusteella ei voida antaa erityisiä maankäyttösuosituksia.

Taulukko 3. Selvitysalueella pesineet lintulajit. Parimäärä esitetään lajeista, joita inventoitiin systemaattisesti.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Pyy	3	Metsäkirvinen	-	Mustapääkerttu	-
Teeri	1	Peukaloinen	8	Sirittäjä	2
Metsäviklo	-	Punarinta	-	Tiltalti	-
Lehtokurppa	-	Mustarastas	-	Pajulintu	-
Taivaanvuohi	1	Räkättirastas	-	Hippiäinen	-
Sepelkyyhky	-	Laulurastas	-	Harmaasieppo	-
Palokärki	1	Punakylkirastas	-	Kirjosieppo	-
Käpytikka	-	Hernekerttu	-	Sinitäinen	-
Kiuru	1	Lehtokerttu	-	Talitiäinen	-

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Kuusitiainen	-	Pikkulepinkäinen	1	Vihervarpunen	-
Pensaskerttu	1	Närhi	2	Punavarpunen	-
Töyhtötiainen	2	Varis	-	Punatulkku	1
Hömötiainen	2	Korppi	-	Keltasirkku	-
Puukiipijä	-	Peippo	-		
Yhteensä 41 lajia					26



Kuva 6. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Taulukko 4. Selvitysalueella pesineiden huomionarvoisten lajien luokat ja parimäärät.

EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen.

Laji	Tieteellinen nimi	EU:n lintu-direktiivin laji	Suomen erityisvastuulaji	Uhanalaisuus-luokka	Pareja
Pyy	<i>Tetrastes bonasia</i>	x	-	VU	3
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	x	LC	1
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>	-	-	NT	1
Palokärki	<i>Dryocopus martius</i>	x	-	LC	1
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>	-	-	NT	1

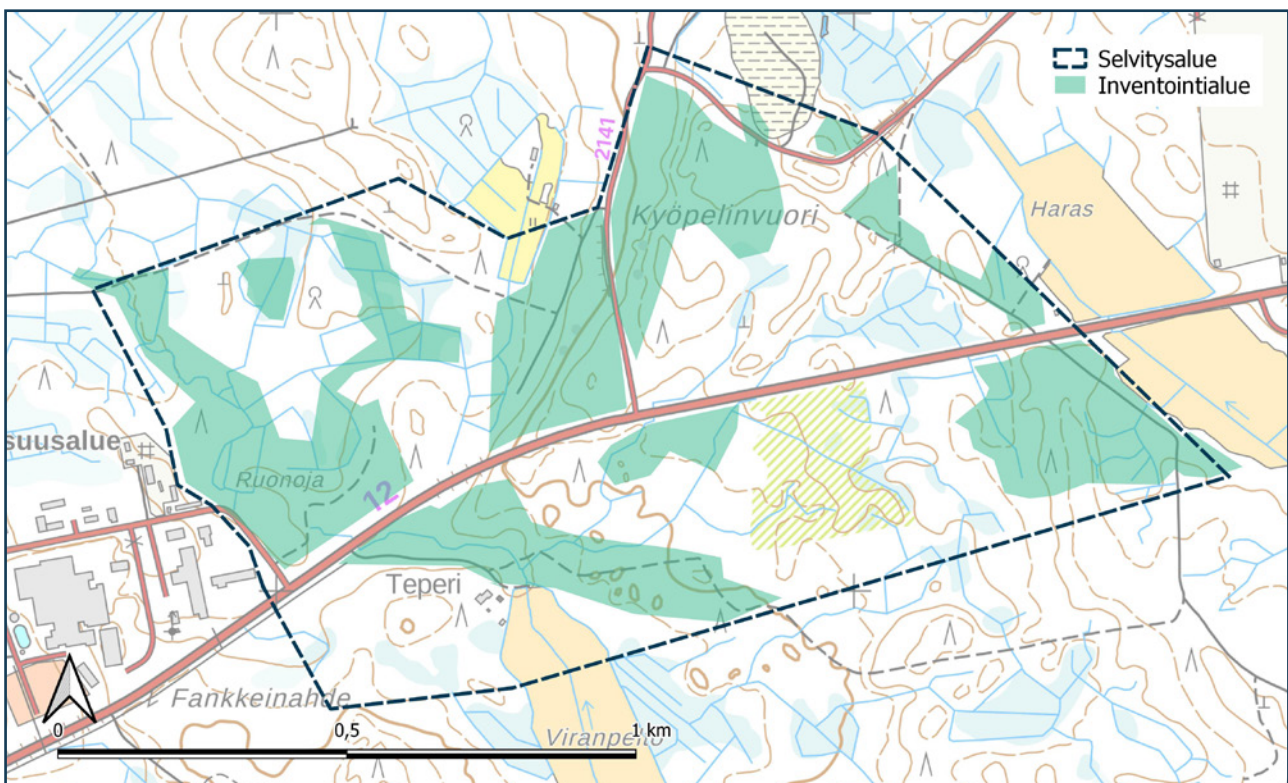
Laji	Tieteellinen nimi	EU:n lintu-direktiivin laji	Suomen erityisvastuulaji	Uhanalaisuus-luokka	Pareja
Pensaskerttu	<i>Sylvia communis</i>	-	-	NT	1
Töyhtötiainen	<i>Lophophanes cristatus</i>	-	-	VU	2
Hömötiainen	<i>Poecile montanus</i>	-	-	EN	2
Pikkulepinkäinen	<i>Lanius collurio</i>	x	-	LC	1
Närhi	<i>Garrulus glandarius</i>	-	-	NT	2
					15

6. KASVILLISUUSSELVITYS

6.1. Inventointimenetelmät

Selvitysalueen kasvillisuutta inventoitiin yhden päivän aikana 13.8.2025, jolloin alueen potentiaalisia kohteita kierrettiin läpi. Näitä olivat ilmakehän- ja karttatarkastelun perusteella arvioidut paikat, kuten esimerkiksi ojittamattomat suot, kallioalueet, vesistöjen rantavyöhykkeet sekä varttuneiden ja vanhojen puustojen metsät. Inventoitu alue esitetään kuvassa 7. Tausta-aineistona käytettiin muun muassa Metsäkeskuksen, Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) ja Luonnonvarakeskuksen (LUKE) avoimia paikkatietoaineistoja.

Jokainen arvokas kuvio piirrettiin kartta- ja ilmakuvapohjalle ja niistä kirjoitettiin yleisluonneh-



Kuva 7. Kasvillisuuden inventointialueet

dinta sekä maankäyttösuositukset. Maastotöiden aikana kirjattiin lajilistalle kaikki havaitut putki-
lokasvit, myös villiintyneet koriste- ja hyötykasvit sekä vieraslajit. Selvityksessä käytetty nimistö
on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukaan. Lajilista esitetään suomenkie-
lisessä aakkosjärjestyksessä. Kasvilajiston osalta tarkasteltiin Suomen lajitietokeskuksen havainnot
huomionarvoisista lajeista sekä vieraslajeista selvitysalueelta.

Luontotyyppikohteiden arvotuksessa on käytetty alla esitettyä neliportaista arvoluokitusta (Mä-
kelä & Salo 2023).

Luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet

Luokkaan 1 kuulumiseen ei sisälly tapauskohtaista harkintaa, sillä luokan kriteerinä on lainsäädän-
nön antama turva kohteelle. Luokkaan kuuluvat seuraavat alueet ja kohteet:

- Luonnonsuojelualueet
- Natura 2000 -alueet
- Suojeluun varatut alueet
- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajatut esiintymät
- LSL:n tiukasti suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Vesilain suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen IV b kasvilajien esiintymispaikat
- LSL:n erityisesti suojeltavien eliölajien rajatut esiintymispaikat
- Luontodirektiivin liitteen II eliölajien rajatut esiintymispaikat

Suojeluun varatuilla alueilla tarkoitetaan tässä valtakunnallisten suojeluohjelmien vielä suojelema-
tomia kohteita, joille on tavoitteena perustaa luonnonsuojelualue, sekä muita valtiolle luonnonsuoje-
lutarkoituksiin hankittuja alueita, joille ei ole vielä laadittu luonnonsuojelualueen perustamisasetusta.

Yksityiskohtaiseen suunnitteluun perustuvissa selvityksissä luokkaan kuuluvat lisäksi seuraavat
kohteet:

- LSL 95 §:n luonnonmuistomerkit

Luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Luokan 2 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä. Luokan kriteerejä
ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhan-
alaisuus, hallinnollinen asema ja esiintymien merkittävyys. Luokkaan kuuluvat muun muassa luon-
totyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet, uhanalaisten luontotyyppien
ja lajien merkittävät esiintymät sekä luontodirektiivin luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luok-
kaan kuulumisen edellyttää aina tapauskohtaista harkintaa.

Ekologinen verkosto voi olla alueelle lisäarvoa tuova elementti: arvoluokkaan 3 muuten sijoit-
tavat kohteet voidaan sijoittaa arvoluokkaan 2, jos ne ovat lisäksi ekologisen verkoston kannalta
tärkeitä. Pääosa luokan 2 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakunta-
tasolla sekä yksityiskohtaisemman suunnittelun tasolla huomioitavia kohteita.

Aina huomioitavat

- Valtakunnallisesti arvokkaat luontokohteet
- Ekologisen verkoston kannalta erittäin tärkeät kohteet
- Luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet
- Uhanalaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät
- Uhanalaisten lajien merkittävät esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen I luontotyyppien merkittävät esiintymät

Lisäksi yleispiirteisessä suunnittelussa huomioitavat

- Maakunnallisesti arvokkaat luontokohteet

Lisäksi yksityiskohtaisessa suunnittelussa huomioitavat

- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajaamattomat esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen II lajien rajaamattomat merkittävät esiintymispaikat

Luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet

Luokan 3 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä. Luokan kriteerejä ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhanalaisuus ja hallinnollinen asema. Luokkaan kuuluvat muun muassa uhanalaisten sekä luontodirektiivin luontotyyppien ja lajien muut kuin merkittävät esiintymät, luontotyyppi- ja lajiesiintymien muut kuin merkittävät kokonaisuudet sekä maakunnalle ominaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luokkaan sisältyvät lisäksi ekologisen verkoston kannalta tärkeät kohteet.

Rajanveto arvoluokkien 2 ja 3 välillä edellyttää aina tapauskohtaista luontotyyppi- ja lajiesiintymien merkittävyyden tarkastelua sekä harkintaa kohteen tärkeydestä ekologisen verkoston kannalta. Osa luokan 3 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakuntatasolla sekä yksityiskohtaisemmalla tasolla huomioitavia kohteita.

Luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Luokan 4 kohteilla esiintyy erilaisia monimuotoisuutta tukevia luonnonarvoja. Luokan kohteet ovat usein paikallisesti tärkeitä, ja niiden huomioimisessa tarvitaan muita luokkia enemmän tapauskohtaista soveltamista. Monimuotoisuutta tukeviin kohteisiin voivat kuulua esimerkiksi alueellisesti uhanalaisten tai silmälläpidettävien lajien tai luontotyyppien esiintymät ja tai lajistollisesti arvokkaat uusympäristöt. Luokkaan voivat kuulua myös Suomen kansainvälisten vastuuluontotyyppien esiintymät. Harvinaisten tai puutteellisesti tunnettujen, mutta tärkeiksi katsottujen luontotyyppien kohteet voivat niin ikään kuulua monimuotoisuutta turvaaviin kohteisiin. Tällaisia voivat olla esimerkiksi luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset sisävesien rantaluontotyypit, lähdelammet tai sisämaan dyynimetsät. Arvoluokan 4 kohteisiin luetaan kuuluviksi myös ekologiaa yhteyksiä tukevat kohteet, jotka ovat arvottamisessa aina huomioitavia. Luokan muut kohteet huomioidaan yksityiskohtaisella tasolla.

Kaikkia monimuotoisuutta tukevia kohteita ei luontoselvitysten yhteydessä yleensä selvitetä eikä ole tarpeenkaan selvittää, vaan siihen liittyy laji-, luontotyyppi- ja tapauskohtaista harkintaa.

Maastotöissä on huomioitu luonnonsuojelu-, vesi- ja metsälain mukaiset luontotyypit seuraavasti:

Luonnonsuojelulain (64 §) mukaiset luontotyypit

- Hiekkarannat
- Jalopuumetsiköt
- Pähkinäpensaikot
- Tervaleppämetsät
- Merenrantaniityt
- Lehdesniityt
- Kedot
- Rannikon metsäiset dyynit
- Sisämaan tulvametsät
- Harjumetsien valorinteet
- Meriajokaspohjat
- Suojaisat näkinpartaispohjat
- Kalkkikalliot
- Serpentiinikalliot & rannikon avoimet dyynit (65 §)

Vesilain mukaiset luontotyypit

- Enintään kymmenen hehtaarin laajuinen flada, kluuvijärvi tai lähde
- Muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitseva noro tai enintään yhden hehtaarin suuruinen lampi tai järvi

Metsälain (10 §) mukaiset luontotyypit

- Lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä enintään 0,5 hehtaarin suuruisten lampien välittömät lähiympäristöt, joiden ominaispiirteitä ovat veden läheisyydestä ja puu- ja pensaskerroksesta johtuvat erityiset kasvuolosuhteet ja pienilmasto
- Seuraavat luetellut suoelinympäristöt, joiden yhteinen ominaispiirre on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen vesitalous
 - ▶ Lehto- ja ruohokorvet, joiden ominaispiirteitä ovat rehevä ja vaatelas kasvillisuus, erirakenteinen puusto ja pensaskasvillisuus
 - ▶ Yhtenäiset metsäkorte- ja muurainkorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen puusto ja yhtenäisen metsäkorte- tai muurainkasvillisuuden vallitsevuus
 - ▶ Letot, joiden ominaispiirteitä ovat maaperän runsasravinteisuus, puuston vähäinen määrä ja vaatelas kasvillisuus
 - ▶ Vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot
 - ▶ Luhdat, joiden ominaispiirteitä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus
- Rehevät lehtolaikut, joiden ominaispiirteitä ovat lehtomulta, vaatelas kasvillisuus sekä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen puusto ja pensaskasvillisuus

- Kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana
- Kallioperässä olevat tai kivennäismaahan uurtuneet, jyrkkärinteiset, pääosiltaan vähintään kymmenen metriä syvät rotkot ja kurut, joiden ominaispiirteinä on luonteenomainen muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus
- Pääosiltaan vähintään kymmenen metriä korkeat jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät
- Karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot ja louhikot, joiden ominaispiirre on harvahko puusto

6.1.1. Epävarmuustekijät

Selvityksen ajankohdan vuoksi joitain alkukesän kasveja on voinut jäädä havaitsematta ja tunnistamatta. Kokonaisuuden kannalta tällä ei ole kuitenkaan merkitystä, sillä painoarvoa annettiin enemmän arvokkaiden luontotyyppien löytämiseen ja määrittämiseen. Alue saatiin inventoitua kattavasti, eikä erityisiä epävarmuustekijöitä arvioida olevan.

6.2. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus

Selvitysalueen länsiosasta keskivaiheille Tuiskulantielle asti on pääasiassa ravinteisuustasoltaan vaihtelevaa lehtoa, käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) lehtomaista ja mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta. Kaakkois-luoteissuuntaan lähellä länsirajausta virtaa oikaisematon puro, johon on paikoin johdettu ojituksia. Tässä selvityksessä puro on tulkittu vesilain 2:11 §:n noroksi (kuviot 1 ja 7 sivuilla 25 ja 31). Puustoa on käsitelty etenkin ojituksilla lähes uomaan asti. Valtatien 12 kohdalla noro on johdettu tien ali rumpujen kautta ja siltä osin uomaa on kaivettu. Alueella on myös vanha pihapiiri, jonka kasvillisuus koostuu suurelta osin puutarhajäänteistä ja vieraslajeista. Pihapiirissä kasvaa esimerkiksi vaahteraa, viitapihlaja-angervoa, tarhaukonhattua, puistolemmikkiä ja suikeroalpia. Vanhat pellot ovat ennallistuneet puustoisiksi lehdoiksi.

Valtatien 12 pohjoispuolella Tuiskulantiestä itään on aluksi Kyöpelinvuoren varttuneen tuoreen kankaan kuusi- ja mäntyvaltaista kasvatusmetsää, jossa on hiljattain toteutettu harvennuksia. Sen jälkeen on laaja taimikkoalue. Koillisosaan sijoittuu osa maa-ainesten ottoalueesta, jonka ympäristö on avointa kulttuurivaikutteista ruoho- ja heinäniittyä sekä pensaikkoa. Alueella on vanhoja varatorakenteita ja aitaus. Itärajauksen läheisyydessä on hoidettua varttunutta kuivahkoa puolukkatyyppin (VT) ja tuoretta mustikkatyyppin (MT) kangasta. Metsään sijoittuu pieneläinten hautausmaa.

Valtatien 12 eteläpuolella on enimmäkseen mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta ja ylävillä mailla puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Metsät ovat hakkuualojen taimikoiden ja varttuneiden kasvatusmetsien mosaiikkia. Länsiosan noron ympäristö on luonnontilaista tai sen kaltaista lehtoa ja lehtomaista kangasta. Kaakkoisnurkassa on mustikkaturvekangasta (Mtkg), jonka puusto on varttunutta ja erirakenteista. Alueella kasvaa muun muassa lehtopalsamia metsäautotien ojituksilla. Selvitysalueen valokuvia esitetään sivuilla 21–23 (kuvat 8–12).



Kuva 8. Mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta Fankkeen teollisuusalueen itäpuolella.



Kuva 9. Vanhaa pihapiiriä. Vaahtera ja viitapihlaja-angervo vallitsevat alaa.



Kuva 10. Kyöpelinvuoren mäntyvaltaista tuoretta kangasta.



Kuva 11. Puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta selvitysalueen keskivaiheilla.

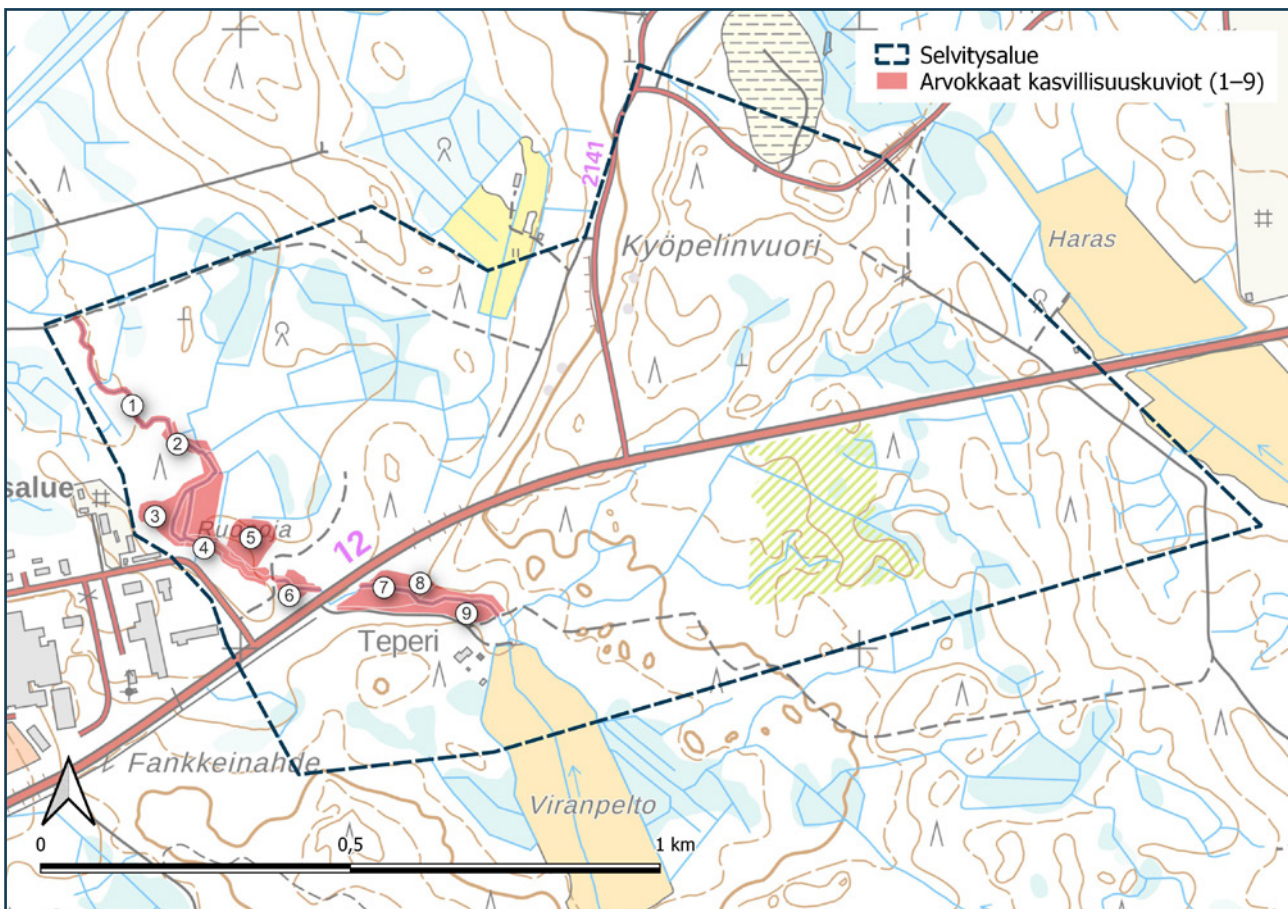


Kuva 12. Mustikkaturvekankaan (Mtkg) ojikkoalueen kaakkoisosassa.

6.3. Arvokkaat kasvillisuuskohteet

Tässä osiossa esitetään selvitysalueelta löytyneet arvokkaat kasvillisuuskuviot (kuva 13), joista kerrotaan yleiskuvauksen lisäksi suojeluperuste ja maankäyttösuositukset. Kohteen yhteydessä mainitut uhanalaisuusluokat ovat seuraavia: VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä ja DD = puutteellisesti tunnettu (Kontula & Raunio 2018). Uhanalaisuusluokat kuvaavat Etelä-Suomen luokkia.

Arvotuksessa on käytetty neliportaista luokittelua seuraavasti: 1 = lainsäädännöllä turvatut kohteet, 2 = erityisen tärkeät kohteet, 3 = monimuotoisuutta turvaavat kohteet ja 4 = monimuotoisuutta tukevat kohteet (Mäkelä & Salo 2023).



Kuva 13 Selvitysalueen arvokkaat kasvillisuuskuviot.



1. Noro

[DD]

Kasvillisuuskuvauk:

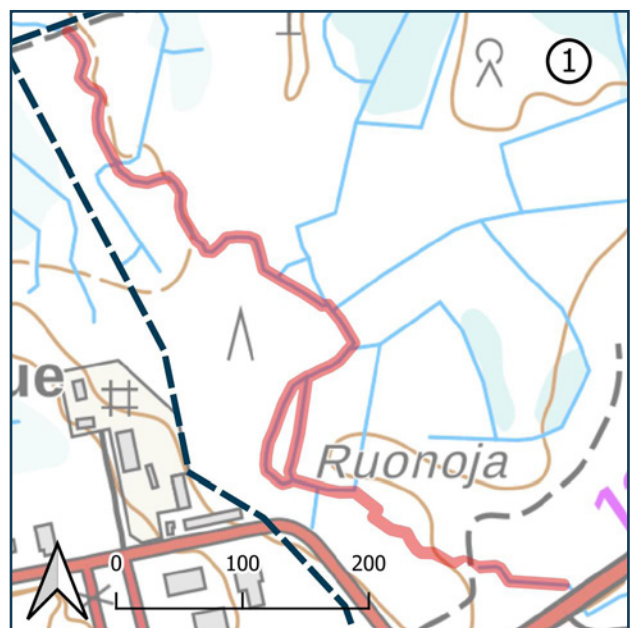
Ruonojan noro sijoittuu valtatie 12 pohjoispuolelle lähelle selvitysalueen länsirajaa. Noro on oikaisematon pohjoisrajauksen metsäautotielle asti. Paikoin siihen on johdettu ojituksia, mutta ne eivät vaikuta noron luonnontilaisiin ominaispiirteisiin. Noro on hiekkapohjainen, mutkitteleva ja siinä esiintyy virtausvaihtelua, suvantoja, kiviä ja lahoppuuta. Puron palteet ovat pääosin kasvittomia, mutta välittömässä lähiympäristössä kasvaa paikoitellen muun muassa suo-orvokkia, korpi-imarretta, suursaniaisia sekä pohjakerroksessa lehvä- ja lapasammalia. Kivillä on purokinnassammalta ja paikoin virtanäkinsammalta.

Arvoluokka:

Luokka 1, koska kuvio on vesilain 2:11 § vesiluontotyyppi. Havumetsävyöhykkeen norot on arvioitu koko Suomessa puutteellisesti tunnetuiksi (DD) elinympäristöiksi. Osa norosta on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuositukset:

Vesi- ja metsälain mukaiset.





2. Käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) ja kotkansiipityypin (MattT) kostea lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvauk:

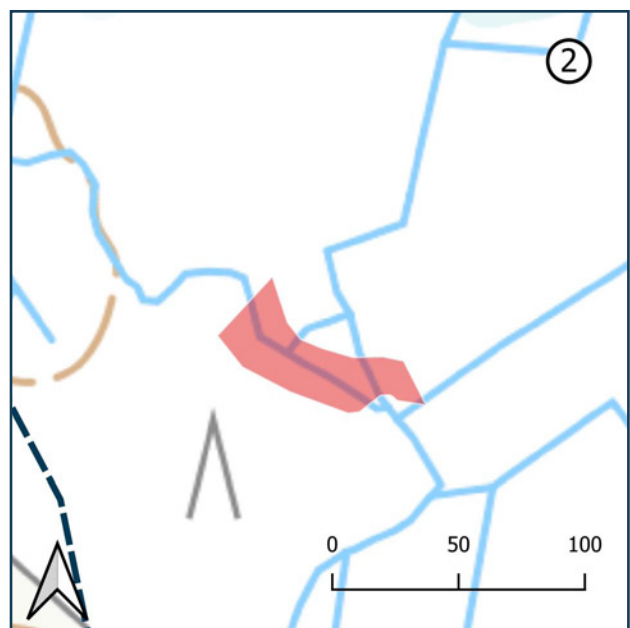
Noron ojitusalueelle sijoittuu kosteaa runsasravinteista lehtoa, jonka kasvillisuus on suurruohoston ja suursaniaisten mosaiikkia. Latvuserroksessa kasvaa eri-ikäistä kuusta, haapaa, koivua ja harmaaleppää. Pensakerroksessa on puiden taimia, vadelmaa ja taikinamarjaa sekä puna- ja mustaherukkaa. Kenttäkerroksessa esiintyy käenkaalia, mesiangervoa, kotkansiipisaniaista, suokelttoa, hiirenporrasta, metsä- ja korpi-imarretta, lehtopähkämöä, lehtotähtimöä sekä nurmilauhaa ja lehtotesmaa. Aukkoisessa kenttäkerroksessa kasvaa lehvä-, suikero- ja metsäsammalia. Ojituksista ja puuston aiemmasta käsittelystä huolimatta kuvio on edustava.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta. Kosteat runsasravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi. Kuvio on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.





3. Käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) kostea lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

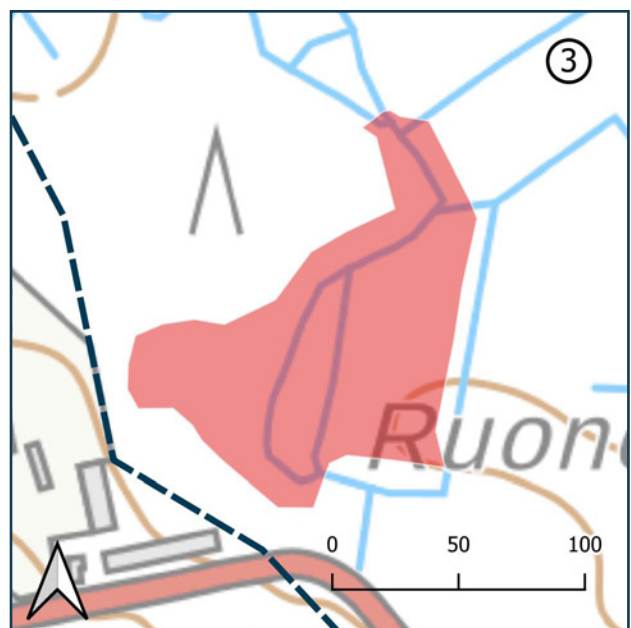
Noron ympäristössä on kulttuurivaikutteista kosteaa runsasravinteista lehtoa, joka on entistä peltoa. Ojat näkyvät vain niukasti havaittavina painanteina. Latvuserroksessa on järeää haapaa sekä koivua, harmaaleppää ja kuusta. Pensaskerroksessa kasvaa vadelmaa, punaherukkaa ja puiden taimia. Kenttäkerroksessa on muun muassa mesiangervoa, lehtotähtimöä, käenkaalia, ahomansikkaa, metsäkurjenpolvea, metsä- ja korpi-imarretta, hiirenporrasta, rantanurmikkaa, nurmilauhaa ja lehtotesmaa. Noron pohjoispuolella on runsaasti kevätlinnunsilmää. Pohjakerros on harva ja siinä tavataan suikero- ja lehväsammalia sekä lehtoruusukesammalta.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta. Kosteat runsasravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi. Osa kuviosta on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.





4. Käenkaali-mesiangervotyyppin (OFiT) ja kotkansiipityypin (MattT) kostea lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvauk:

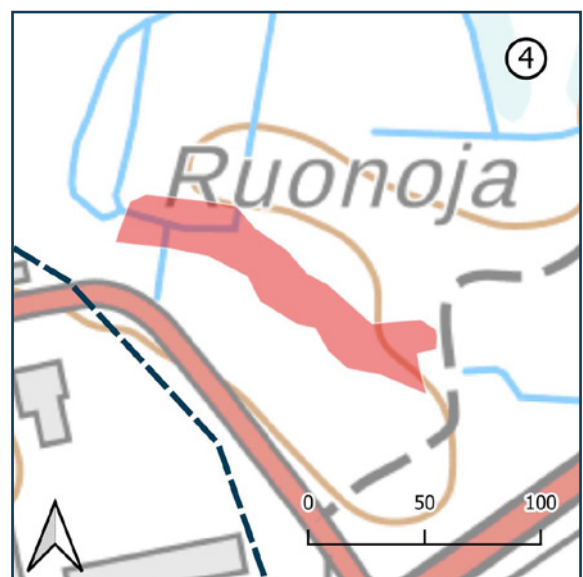
Valtatien 12 ja metsäautotien pohjoispuolella on kosteaa runsasravinteista noronvarsilehtoa. Lehdon kasvillisuus on suuruhoston ja suursaniaisten mosaiikkia. Latvuskerroksen valtapuuna kasvaa kuusta ja sekapuuna haapaa, koivua, harmaaleppää ja tervaleppää. Pensaskerroksessa tavataan vadelmaa, punaherukkaa, korpipaatsamaa ja puiden taimia. Kenttäkerroksen valtalajeina esiintyy hiirenporras- ja kotkansiipisaniaista, käenkaalia, korpi- ja metsämarretta, lehtotähtimöä, suokelttoa, valkovuokkoa, oravanmarjaa sekä nuokkuhelmikkää, rantanurmikkaa ja metsäkastikkaa.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta ja on ekologisen verkoston kannalta huomionarvoinen. Kosteet runsasravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi. Kuvio on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuosituks:

Metsälain mukaiset. Puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.





5. Käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomainen kangas

[NT]

Kasvillisuuskuvauk:

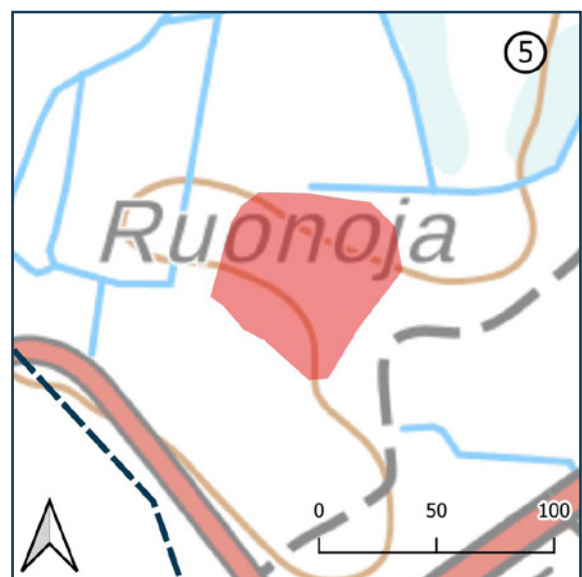
Ruonojan alueella noron pohjoispuolella esiintyy varttunutta havupuuvaltaista lehtomaista kangasta. Latvuskerroksen valtapuuna kasvaa eri-ikäistä ja -rakenteista kuusta. Sekapuuna on haapaa, koivua ja mäntyä. Järeää kuusen maalahopuuta on paikoitellen. Pensaskerroksessa tavataan puiden taimien lisäksi vadelmaa. Kenttäkerroksen valtalajeina kasvaa mustikkaa, käenkaalia, oravanmarjaa, metsäorvokkia, ahomansikkaa, kevätpiippoa ja nurmilauhaa. Pohjakerroksessa on metsäkerros- ja seinä sammalta sekä metsäliekosammalta.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta ja on ekologisen verkoston kannalta huomionarvoinen. Varttuneet havupuuvaltaiset lehtomaiset kankaat on arvioitu Etelä-Suomessa silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Pienilmaston ja ominaispiirteiden säilyttämiseksi puusto tulisi säilyttää ja lisäojituksia välttää.





6. Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea lehto

[NT]

Kasvillisuuskuvauk:

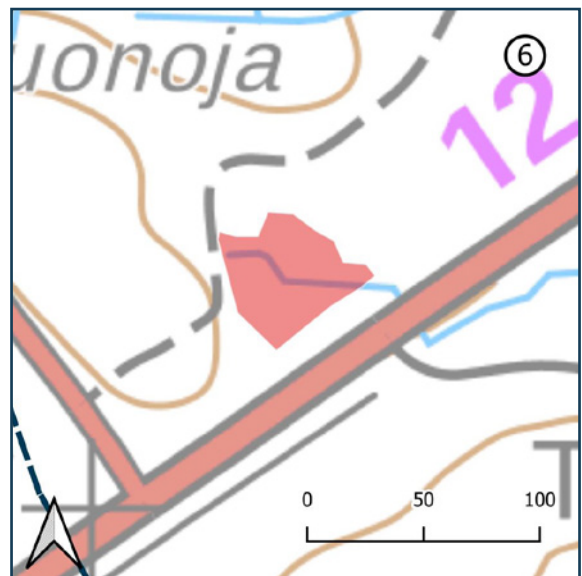
Kuvio on kosteaa keskiravinteista lehtoa, jonka pohjoisreunalla on pieni ala tuoretta runsasravinteista sinivuokko-käenkaalityypin (HeOT) lehtoa. Valtapuuna kasvaa järeää kuusta sekä sekapuuna harmaa- ja tervaleppää, koivua ja raitaa. Kuvio rajautuu vanhaan pihapiiriin. Pensaskerroksessa on puiden taimia ja vadelmaa. Kenttäkerroksessa esiintyy hiirenporrasta, lehtokortetta, lehtotähtimöä, valko- ja sinivuokkoa, ahomansikkaa, rantanurmikkaa ja nurmilauhaa. Kenttäkerros on paikoin puutteellinen ja siinä kasvaa lehvä- ja suikerosammalia sekä soukkalehväsammalta. Kuvion etelälaidalla on tulvavaikutteista mätäs-välipintamuodostumaa, jossa kasvaa korpi-imarretta, suo-orvokkia ja terttualpia.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta. Kosteat keskiravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi. Osa kuviosta on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuosituks:

Metsälain mukaiset. Kuvion ominaispiirteiden turvaamiseksi puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.





7. Noro

[DD]

Kasvillisuuskuvauk:

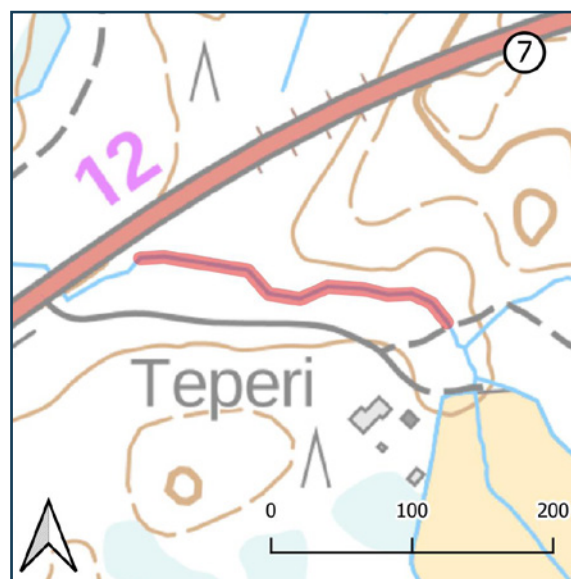
Valtatie 12 eteläpuolella on luonnontilainen noro, joka on paikoin kivikkoinen rinnenoro. Uoma on oikaisematon, luonnontilainen ja hiekkapohjainen. Norossa on leveys- ja syvyysvaihtelua, virtausvaihtelua ja suvantoja sekä paikoitellen lahoppuuta. Uoman palteilla kasvaa puron sammalia, kuten taskulapasammalta ja soukkalehväsammalta. Laitteilla on muun muassa suo-orvokkia, korpi- ja metsäimarretta sekä heiniä, kuten korpikastikkaa ja rantanurmikkaa. Hiirenporrassaniaisia on harvakseltaan.

Arvoluokka:

Luokka 1, koska kuvio on vesilain 2:11 § vesi-luontotyyppi. Havumetsävyöhykkeen norot on arvioitu koko Suomessa puutteellisesti tunnetuiksi (DD) elinympäristöiksi. Osa norosta on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuositukset:

Vesi- ja metsälain mukaiset.





8. Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea lehto

[NT]

Kasvillisuuskuvauk:

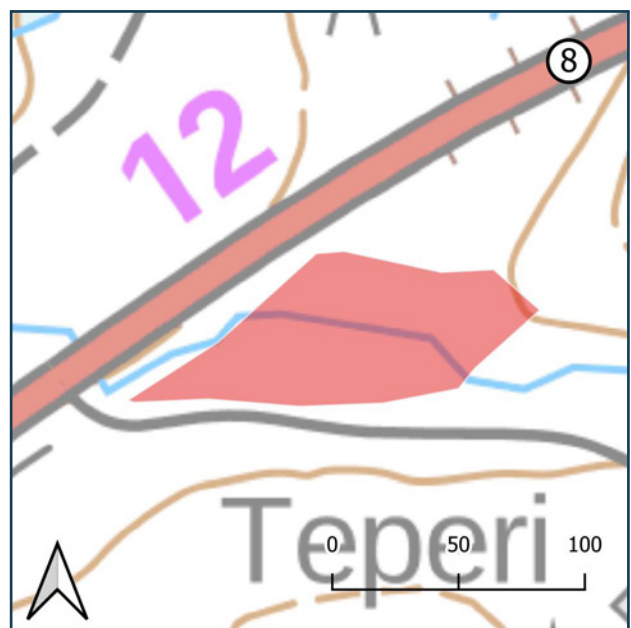
Noron ympäristö on suursaniaisten vallitsemaa kosteaa keskiravinteista lehtoa, jossa on paikoin luhtaisuutta ilmentäviä välipintoja. Valtapuuna kasvaa kuusta ja sekapuuna harmaa- ja tervaleppää sekä koivua. Pensakerroksessa on puiden taimia, pajuja, vadelmaa ja korpipaatsamaa. Kenttakerroksessa kasvaa hiirenporras- ja isoalvejuuren lisäksi käenkaalia, suo-orvokkia, metsä- ja korpi-imarretta, sudenmarjaa ja korpikastikkaa. Luhtaisilla välipinnoilla on vehkaa ja tettualpia. Tien vierisellä oijkolla on kotkansiipisaniaista.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta. Kosteat keskiravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi. Kuvio on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Kuvion ominaispiirteiden turvaamiseksi puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.





9. Oravanmarja-käenkaalityypin (OMaT) tuore lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

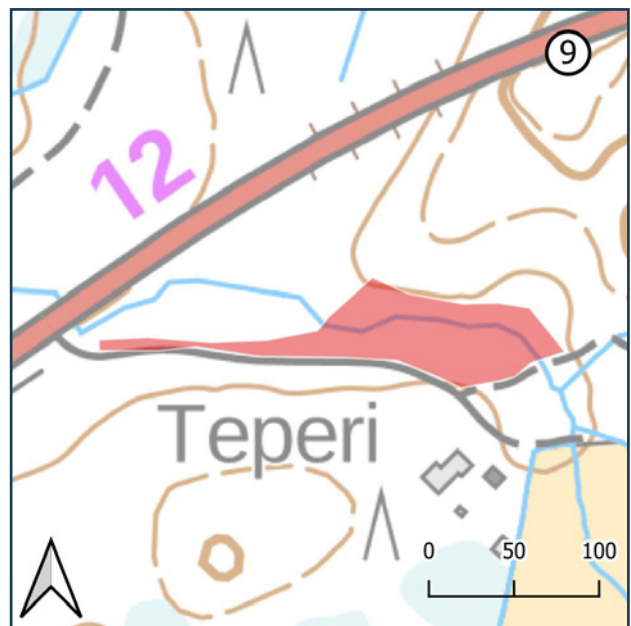
Teperin peltojen suuntaan metsäautotielle asti on tuoretta keskiravinteista lehtoa. Kuvio vaihtuu laiteiltaan paikoitellen lehtomaiseksi kankaaksi ja noron pohjoispuolella mustikkatyyppin (MT) tuoreeksi kankaaksi. Latvuserroksessa kasvaa järeää kuusta ja pensaskerroksessa on kuusen ja lehtipuiden taimia sekä taikinamarjaa ja korpipaatsamaa. Kenttäkerroksessa kasvaa käenkaalia, oravanmarjaa, sormisaraa ja valkovuokkoa. Lisäksi tavataan muun muassa korpi- ja metsämarretta sekä sudenmarjaa. Pohjakerroksessa on lähinnä metsäsammalia.

Arvoluokka:

Luokka 3, koska kuvio turvaa paikallista monimuotoisuutta. Tuoreet keskiravinteiset lehdot on arvioitu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi. Kuvio on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (Suomen metsäkeskus).

Maankäyttösuosituks:

Metsälain mukaiset. Kuvion ominaispiirteiden turvaamiseksi puusto tulisi säilyttää ja ojituksia välttää.



6.4. Kasvillisuusselvityksen tulokset ja päätelmät

Euran Fankkeen selvitysalue on kasvillisuudeltaan enimmäkseen metsätaloustaloudessa olevaa kangas-metsää ja turvekangasta. Selvitysalueella luonnehtivat lehtomaiset, tuoreet ja kuivahkot kankaat sekä paikoittain eri ravinteisuustason lehdot. Alueella on myös joutomaita ja osittain maa-ainesteollisuutta.

Selvitysalueelta löydettiin yhteensä yhdeksän arvokasta kasvillisuuskuviota (taulukko 5), joista kaksi sijoittuu arvoluokkaan 1 ja seitsemän arvoluokkaan 3. Kaikki arvokkaat kasvillisuuskuviot sijaitsevat alueen länsiosassa olevan noron lähiympäristössä. Kuvioiden

kasvillisuuskuvaukset esitetään sivuilla 25–33. Käytännössä kyseiset kuviot suositellaan säilytetävän koskemattomina siten, että niiden ominaispiirteet eivät muutu. Arvoluokan yksi kuvion maankäyttöä säätelee vesilaki (2:11 §). Vesilain mukainen vesiluontotyyppin vaarantamiskielto voi koskea pienveden ohella sen reuna- ja vaikutusvyöhykettä (Tolonen, J. ym 2019). Tämän perusteella kuviot 1 ja 7 rajattiin viiden metrin vyöhykkeellä noron keskilinjasta, jolloin reunavyöhykkeet tulevat huomioduksi.

Lisäksi suurin osa selvitysalueen noroa lähiympäristöineen on rajattu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi purot ja norot (Suomen metsäkeskus 2025).

Selvitysalueelta löydettiin 230 putkilokasvilajia (taulukko 6), mikä on alueen pinta-alaan ja elinympäristöihin nähden melko runsas määrä. Määrä selittyy paitsi monipuolisella lehtolajistolla, myös alueen joutomailla ja kulttuuriympäristöillä. Selvitysalueelta ei havaittu huomionarvoisia kasvilajeja, eikä alueelta myöskään tunnetta vanhoja havaintoja huomionarvoisista kasvilajeista (Suomen Lajitietokeskus 2025). Haitallisia vieraslajeja havaittiin pääasiassa teiden lähistöllä ja kulttuurivaikutteisissa ympäristöissä. Haitallisten vieraslajien sijainnit esitetään kuvassa 14.

Taulukko 5. Arvokkaiden kasvillisuuskohteiden lukumäärät arvoluokittain.

Arvoluokka	Lukumäärä
1	2
2	-
3	7
4	-

Taulukko 6. Selvitysalueella havaitut putkilokasvit aakkosjärjestyksessä (jatkuu seuraavilla sivuilla). Tähdellä merkityt ovat puutarhakarkulaisia, viljelyjäänteitä tai haitallisia vieraslajeja.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahojäkärä	<i>Gnaphalium sylvaticum</i>	Eteläntuoksusumake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Ahokeltano	<i>Hieracium (sektio) vulgata</i>	Haapa	<i>Populus tremula</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Hanhenpaju	<i>Salix repens</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Harakankello	<i>Campanula patula</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Harmaasara	<i>Carex canescens</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Heinätahtimö	<i>Stellaria graminea</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Herttavuorenkilpi *	<i>Bergenia cordifolia</i>

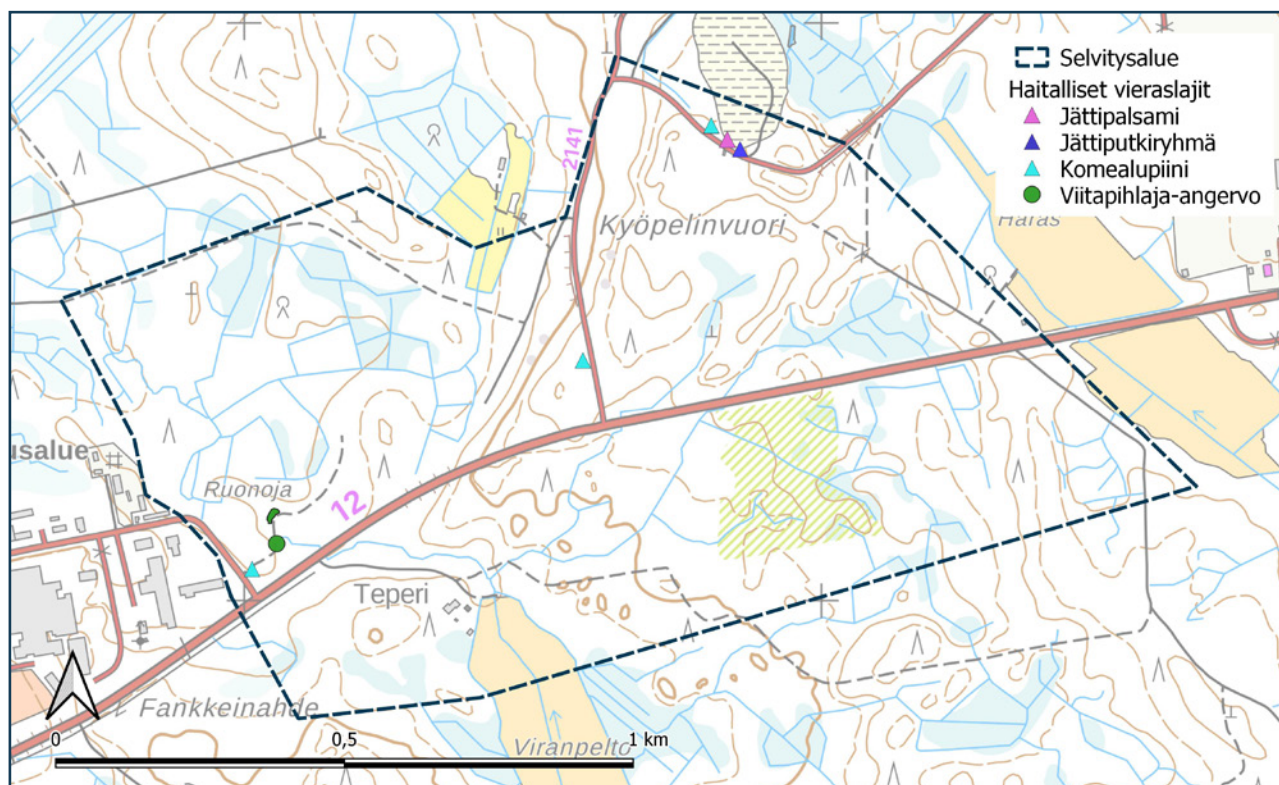
Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Katinlieko	<i>Lycopodium clavatum</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Hoikkarantavihvilä	<i>Juncus alpinoarticulatus</i> ssp. <i>nodulosus</i>	Ketohopeahanhikki	<i>Potentilla argentea</i> ssp. <i>argentea</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Ketohärkki	<i>Cerastium arvense</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Ketokallioinen	<i>Erigeron acris</i> subsp. <i>acris</i>
Isokarpalo	<i>Vaccinium oxycoccos</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Isolaukku	<i>Rhinanthus serotinus</i>	Kevätleinikki	<i>Ranunculus auricomus</i> -ryhmä
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Kevätlinnunherne	<i>Lathyrus vernus</i>
Isopihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>aviculare</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Isorölli	<i>Agrostis gigantea</i>	Kevättaskuruoho	<i>Thlaspi caerulescens</i>
Isotalvikki	<i>Pyrola rotundifolia</i>	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>
Isovesitähti	<i>Callitriche cophocarpa</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>	Kissankita	<i>Chaenorhinum minus</i>
Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>	Koiranheinä	<i>Dactylis glomerata</i>
Juolukka	<i>Vaccinium uliginosum</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Jänönsalaatti	<i>Lactuca muralis</i>	Komealuiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Jänönsara	<i>Fallopia sachalinensis</i>	Korpi-imarre	<i>Phegopteris connectilis</i>
Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>	Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>
Jättiputket	<i>Heracleum</i> sp.	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Kaitapalpakko	<i>Sparganium angustifolium</i>	Korpipaatsama	<i>Franula alnus</i>
Kaitapihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>neglectum</i>	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>
Kalvaspiippo	<i>Luzula pallescens</i>	Kotkansiipi	<i>Matteuccia struthiopteris</i>
Kalvassara	<i>Carex pallescens</i>	Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>
Kanadankoiransilmä	<i>Conyza canadensis</i>	Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>
Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>	Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>
Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>	Kyläkarhiainen	<i>Carduus crispus</i>
Karheanurmikka	<i>Poa trivialis</i>	Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>
Karheapillike	<i>Galeopsis tetrahit</i>	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>
Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>	Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>
Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>	Lehtohorsma	<i>Epilobium montanum</i>
Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>	Lehtokorte	<i>Equisetum pratense</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Lehtoakileija *	<i>Aquilegia vulgaris</i>	Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>
Lehtoarho	<i>Moehringia trinervia</i>	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Lehtohorsma	<i>Epilobium montanum</i>	Mustuvapaju	<i>Salix myrsinifolia</i>
Lehtokorte	<i>Equisetum pratense</i>	Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>
Lehtonokkonen	<i>Urtica dioica</i> ssp. <i>dioica</i> var. <i>Holosericea</i>	Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>
Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>
Lehtopalsami	<i>Impatiens noli-tangere</i>	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>
Lehtopähkämö	<i>Stachys sylvatica</i>	Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>
Lehtotesma	<i>Milium effusum</i>	Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>
Lehtotähtimö	<i>Stellaria nemorum</i>	Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>
Lehtovirmajuuri	<i>Valeriana sambucifolia</i>	Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Nurmiraieheinä (nurminata)	<i>Lolium pratense</i>
Luhtamatar	<i>Galium uliginosum</i>	Nurmiippo	<i>Luzula multiflora</i>
Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>
Maahumala	<i>Glechoma hederacea</i>	Nurmiorlli	<i>Agrostis capillaris</i>
Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>
Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>
Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Ojaleinikki	<i>Ranunculus flammula</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>
Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Orvontädyke	<i>Veronica serpyllifolia</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Otavaivatti	<i>Sonchus asper</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Paimenmatar	<i>Galium album</i>
Metsämitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Peltohanhikki	<i>Potentilla norvegica</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Peltokanankaali	<i>Barbarea vulgaris</i>
Metsätammi *	<i>Quercus robur</i>	Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>
Metsävaahtera *	<i>Acer platanoides</i>	Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>
Metsävirvilä	<i>Ervilia sylvatica</i>	Peltovalvatti	<i>Sonchus arvensis</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Piennarmatara ^	<i>G. x pomeranicum</i>	Rohtotädyke	<i>Veronica officinalis</i>
Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>	Rohtovirmajuuri	<i>Valeriana officinalis</i>
Piharatamo	<i>Plantago major</i>	Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>
Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>	Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>
Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>	Rönsyrölli	<i>Agrostis stolonifera</i>
Pikkulimaska	<i>Lemna minor</i>	Röyhyvihvilä	<i>Juncus effusus</i>
Pikkutalvikki	<i>Pyrola minor</i>	Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>
Pimpinellaruusu *	<i>Rosa pimpinellifolia</i>	Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>
Pohjankallioimarre	<i>Polypodium vulgare</i>	Savijäkkärä	<i>Gnaphalium uliginosum</i>
Pohjanpunaherukka	<i>Ribes spicatum</i>	Seittitakiainen	<i>Arctium tomentosum</i>
Poimulehti	<i>Alchemilla sp.</i>	Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>
Polkusara	<i>Carex brunnescens</i>	Sinivuokko	<i>Hepatica nobilis</i>
Polvipuntarpää	<i>Alopecurus geniculatus</i>	Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>
Puistolemmikki	<i>Myosotis sylvatica</i>	Sormisara	<i>Carex digitata</i>
Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>	Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>
Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>	Suikeroalpi *	<i>Lysimachia nummularia</i>
Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>	Suohorsma	<i>Epilobium palustre</i>
Punanata	<i>Festuca rubra</i>	Suokeltto	<i>Crepis paludosa</i>
Punapeippi	<i>Lamium purpureum</i>	Suokorte	<i>Equisetum palustre</i>
Punasolmukka	<i>Spergularia rubra</i>	Suo-ohdake	<i>Cirsium palustre</i>
Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Suo-orvokki	<i>Viola palustris</i>
Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Suopursu	<i>Rhododendron tomentosum</i>
Raita	<i>Salix caprea</i>	Syyläjuuri	<i>Scrophularia nodosa</i>
Rantamatara	<i>Galium palustre</i>	Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>
Rantaminttu	<i>Mentha arvensis</i>	Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>
Rantanurmikka	<i>Poa palustris</i>	Tahmavillakko	<i>Senecio viscosus</i>
Rantapuntarpää	<i>Alopecurus aequalis</i>	Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>
Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	Tankikeltanot	<i>Hieracium (sektio) tridentata</i>
Rentohaarikko	<i>Sagina procumbens</i>	Tarharaparperi *	<i>Rheum rhabarbarum</i>
Rentovihvilä	<i>Juncus bulbosus</i>	Tarhaukonhattu *	<i>Aconitum x cammarum</i>
Rentukka	<i>Caltha palustris</i>	Terttualpi	<i>Lysimachia thyrsoiflora</i>
Riidenlieko	<i>Lycopodium annotinum</i>	Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>
Rikkanenätti	<i>Rorippa sylvestris</i>	Tervaleppä	<i>Alnus glutinosa</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Tuhkapaju	<i>Salix cinerea</i>	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>
Tuomi	<i>Prunus padus</i>	Variksenmarja	<i>Empetrum nigrum</i>
Tupasvilla	<i>Eriophorum vaginatum</i>	Vehka	<i>Calla palustris</i>
Tähtisara	<i>Carex echinata</i>	Viitapihlaja-angervo *	<i>Sorbaria sorbifolia</i>
Vaalea-amerikanhorsma	<i>Epilobium ciliatum</i>	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>
Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>	Viuhkokeltano	<i>Pilosella cymosa</i>
Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>	Voikukka	<i>Taraxacum sp.</i>
Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>	Yövilkka	<i>Goodyera repens</i>
		Yhteensä 230 lajia	

Kuva 14. Haitalliset vieraslajit.



7. TULOSTEN YHTEENVETO

Maastoinventointien aikana selvitysalueelta ei löydetty liito-oravien papanoita, mutta lajille soveltuvaa elinympäristöä rajattiin vanhan reviirin ja puuston rakenteen perusteella. Lisäksi osoitettiin liito-oravan kulkuyhteys aiemmin tunnetulle reviirille selvitysalueen ulkopuolelle.

Pesimälinnustoinventoinnissa havaittiin yhteensä 41 eri lintulajin reviiriä. Lajistoon lukeutuu kymmenen huomionarvoista lajia, joiden pesiviä pareja kirjattiin yhteensä 15. Alueelta ei rajattu linnustollisesti arvokkaita alueita.

Kasvillisuusselvityksessä rajattiin yhdeksän arvokasta kasvillisuuskuviota, joista kaksi on vesilain 2:11 §:n vesiluontotyyppiä. Lisäksi osalla rajatuista kuvioista lähiympäristöineen on metsälain 10 §:n erityisen tärkeän elinympäristön raja. Arvokkaat kasvillisuuskuviot ovat noroja, eri ravinteisuustason lehtoja sekä lehtomainen kangas. Huomionarvoisia kasvilajeja ei havaittu, mutta haitallisia vieraslajeja löydettiin. Maankäyttösuositukset mainitaan jokaisessa selvityksessä erikseen. Lisäksi todetaan, että arvokkaat kasvillisuuskuviot sekä liito-oravan vanha reviiri ja nyt rajattu lajille soveltuva elinympäristö sijoittuvat samalle alueelle selvitysalueen länsiosaan.

8. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

BirdLife Suomi ry 2024:

Suomessa alueellisesti uhanalaiset lintulajit. www.birdlife.fi/suojelu/lajit/uhanalaisuus/alue/

Hanski, I. 2016:

Liito-orava. Biologia ja käyttäytyminen. Metsäkustannus.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Järvinen, O. & Väisänen, R. A. 1983:

Correction coefficients for line transect of breeding birds. – *Ornis Fennica* 60: 97–101.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Suomen ympäristökeskus ja

Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. Osa 1.

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988:

Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo. Helsinki.

Lehikoinen, A., Below, A., Jukarainen, A., Laaksonen, T., Lehtiniemi, T., Mikkola-Roos, M., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen, J. & Valkama, J. 2025:

Suomen lintujen pesimäkantojen koot ja viimeaikaiset kannanmuutokset. Linnut-vuosikirja 2024: 16–25. BirdLife Suomi

Leivo M. (1996):

EVA - Suomen kansainvälinen erityisvastuu linnustonsuojelussa. Linnut-lehti 31. vsk, 6. nro. BirdLife Suomi. S. 34–39.

Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024b:

Lintuatlaksen tulospalvelu – lajit. Suomen 4. lintuatlas. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.lintuatlas.fi).

Luontoportti 2024:

Linnut. Viitattu 2.–4.9.2024 (<https://luontoportti.com/c/3/linnut?sid=3>).

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Metsäkeskus 2023:

Liito-orava talousmetsässä. Opas liito-oravan suojelun ja metsätalouden yhteensovittamiseen. Metsäkeskus.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2023:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.

Nieminen, M. & Ahola, A. 2017:

Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001:

Vastuulajit. Suomen lajien uhanalaisuus 2000. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. S. 362–369.

Suomen Lajitietokeskus 2025:

Liito-oravahavainnot selvitysalueelta ja lähietäisyydeltä. Viitattu 20.10.2025 (www.laji.fi).

Putkilokasvihavainnot selvitysalueelta. Viitattu 20.10.2025 (www.laji.fi).

Suomen metsäkeskus 2025:

Erityisen tärkeät elinympäristökuviot. Viitattu 20.10.2025 (www.metsakeskus.fi).

Tapio Oy 2016:

Liito-oravan huomioon ottaminen metsänkätön yhteydessä. Neuvontamateriaali.
Maa- ja metsätalousministeriö.

Tolonen, J., Leka, J., Yli-Heikkilä, K., Hämäläinen, L. ja Halonen, L. 2019:

Pienvesiopus. Pienvesien tunnistaminen ja lainsäädäntö. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 36/2019.

Zetterström, D., Svensson, L. & Mullarney, K. 2023:

Lintuopus. Euroopan ja Välimeren alueen linnut. Kustannusosakeyhtiö Otava.



SITOWISE